Biblioteca Centrală Regională Craiova

Proletari din toate țările, unîți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 392 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 12 octombrie 1956

Luna Prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Vizitele oaspeților sovietici

Marți după amiază, V.N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior din U.R.S.S., și E. K. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova, au făcut o vizită la Ministerul Învățămîntului.

Oaspeții au fost primiți de academicianul prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, funcționari superiori, reprezentanți ai institutiilor de pe lîngă Ministerul Învățămîntului.

In cursul întrevederii, oaspeții s-au interesat de problemele actuale ale învățămîntului din țara noastră și au împărtășit din experiența școlii și pedagogiei sovietice.

★

Miercuri dimineața, V.N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior al URSS, a avut o întîlnire cu cadrele didactice din conducerea Universității „C.I. Parhon". Cu acest prilej, prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C.I. Parhon", a făcut un scurt istoric al universității și a înfățișat aspecte din actuala organizare a învățămîntului superior din țara noastră. V.N. Stoletov a vorbit despre problemele învățămîntului superior din Uniunea Sovietică.

★

E.K. Osipova, directoarea Școlii nr. 243 din Moscova, a vizitat miercuri dimineața școala medie „I.L. Caragiale" din București.

Cu acest prilej profesoara sovietică a vorbit cadrelor didactice ale școlii despre problemele politehnizării și ale școlilor cu caracter mixt din Uniunea Sovietică.

Oaspeții sovietici la Ministerul Învățămîntului și la școala medie „I. L. Caragiale" din București

O delegație din țara noastră vizitează Uniunea Sovietică

Marți dimineața a părăsit Capitala delegația A.R.L.U.S. care la invitația VOKS-ului va vizita Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Delegația este compusă din Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, acad. Cezar Petrescu, scriitorul Marcel Breslașu, scriitorul Szabedi Laszlo, prof. univ. Const. Nicuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., conf. univ. Aurel Pîrvu

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de membri ai conducerii A.R.L.U.S. ai Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, scriitori, ziariști etc

Au fost de față A. A. Episev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres).

Corespondență cu prietenii sovietici

Acum în Luna prieteniei romîno-sovietice, elevii școlii de 7 ani nr. 1 din Botoșani intensifică schimbul de scrisori cu o școală din îndepărtatul Krasnoiarsk.

Iată cum a început această corespondență:

In primăvara acestui an, elevii școlii au primit o scrisoare ce venea din Siberia, din orașul Krasnoiarsk, de la un profesor amator de timbre poștale și vederi din lumea întreagă. Citind scrisoarea, mulți dintre școlarii noștri au început să strîngă timbre și să procure vederi din patria noastră. Au expediat prima scrisoare spre Krasnoiarsk cu avionul și au așteptat cu nerăbdare să primească răspunsul.

Răspunsul a sosit în ziua de 1 Mai și a adus, odată cu mulțumirile profesorului sovietic, și numeroase timbre sovietice și vederi din împrejurimile Krasnoiarskului.

Elevii școlii noastre, adunați în careu, gata pentru a merge la mitingul organizat în cinstea zilei de 1 Mai, au ascultat conținutul scrisorii cu ochii sclipind de bucurie. Prietenul lor din Krasnoiarsk le trimitea, printre altele, o vedere din taigă. Scrisoarea le vorbea într-un stil cald, prietenesc despre natura Krasnoiarskului, oraș așezat între cîmpia siberiană și regiunea muntoasă ce se întinde dincolo de fluviul Enisei.

„Acum cînd la voi e primăvară și natura toată e în floare — se spunea în scrisoare — aici la noi curg încă sloiuri pe Enisei". Dar scrisoarea vorbea și despre țara noastră, prin care pedagogul sovietic trecuse în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Pe lîngă corespondența cu profesorul din Krasnoiarsk, elevii școlii nr. 1 din Botoșani și-au propus să se adreseze în acest an și pionierilor de la o școală din nordicul Arhanghelsk.

Corespondența cu profesorii și elevii din Uniunea Sovietică constituie pentru tineretul școlii noastre o plăcută și instructivă preocupare.

Prof. EMIL ANTONOVICI
Botoșani

Un program bogat

Pentru poporul nostru muncitor a devenit o tradiție scumpă sărbătorirea în fiecare an a lunii prieteniei romîno-sovietice. Timp de o lună încheiată au loc în toate colțurile patriei manifestări, prin care oamenii muncii își exprimă dragostea lor nețărmurită față de Uniunea Sovietică. Asemenea manifestări au loc într-o atmosferă sărbătorească și în școlile din țara noastră. La școala medie nr. 15 din raionul 23 August-București, de exemplu, cu prilejul deschiderii lunii prieteniei romîno-sovietice, tovarășa Anastasia Stoenescu a vorbit în fața cadrelor didactice și elevilor despre: „Politica sinceră a Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii în lumea întreagă". După conferință a urmat un program artistic alcătuit din coruri, recitări și dansuri.

In cadrul săptămînii științei și tehnicii sovietice, diriginții au vorbit elevilor în orele educative despre ultimele succese obținute de oamenii sovietici în știință și tehnică. Pentru popularizarea experienței sovietice în domeniul politehnizării învățămîntului, tov. profesor N. Stănescu va ține o conferință, la care vor fi invitați părinții elevilor și reprezentanți ai întreprinderii „21 Decembrie" care patronează școala.

De un neprețuit ajutor în înfăptuirea revoluției culturale din țara noastră este cartea sovietică, care ne transmite experiența oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Cartea a devenit tovarășul și sfătuitorul înțelept al muncitorului înaintat, al țăranului muncitor, al intelectualului care prin munca sa vrea să fie cît mai folositor patriei. In această școală s-a organizat un stand în care sînt expuse cărți din literatura rusă și sovietică. Intre 15—21 octombrie, cînd se va sărbători „Săptămîna cărții sovietice", se vor organiza recenzii, întîlniri cu scriitorii, seri literare, precum și prezentări de cărți sovietice din literatura pentru copii și tineret, pentru elevi și din literatura pedagogică pentru cadrele didactice.

In „Săptămîna filmului sovietic", care se va desfășura între 22—28 octombrie, elevii vor viziona filme referitoare la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, la lupta oamenilor sovietici pentru construirea socialismului și comunismului, la viața și lupta comsomoliștilor.

Pentru a cunoaște mai bine viața fericită a tineretului sovietic, elevii școlii medii nr. 15 se vor întîlni în zilele de 29 și 30 octombrie cu tineri care au studiat în U.R.S.S. Aceștia le vor povesti multe despre viața și munca tineretului sovietic.

Comisiile metodice din școală vor organiza o serie de acțiuni în scopul popularizării mai largi a metodelor de muncă folosite în școlile sovietice. Intr-o astfel de ședință de lucru în care se vor prezenta metode folosite în predarea matematicii, vor fi invitați profesori de matematică și învățători din raion. In cadrul lunii prieteniei romîno-sovietice și părinților li se va da prilejul să cunoască din experiența sovietică în educarea elevilor. In adunări cu părinții pe clase va fi discutată tema „Rolul familiei sovietice în educarea copiilor". Elevii școlii sînt antrenați de către profesorii de specialitate, să participe la un concurs literar și la un concurs de desen în cadrul cărora se alcătuiesc lucrări cu teme despre prietenia romîno-sovietică.

Programul bogat și variat pe care școala medie nr. 15 din București îl desfășoară în luna prieteniei romîno-sovietice contribuie din plin la o mai bună cunoaștere a realizărilor oamenilor sovietici, la strîngerea legăturilor de prietenie între elevii și pedagogii școlii, și elevii și pedagogii din țara socialismului.

GLEB STATNIC

În sprijinul tineretului studios

Apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind atribuirea burselor de stat și îndemnizațiile de merit studenților a stîrnit un viu entuziasm în rîndurile tineretului studios din universități și institute.

Această Hotărîre, care alături de alte măsuri pe care partidul și guvernul le-au luat în vederea creării unor condiții din ce în ce mai bune de trai și de învățătură studenților din țara noastră, prevede unele măsuri concrete în vederea sporirii alocației de hrană și ameliorării modului de acordare a burselor. Astfel, Hotărîrea prevede că bursele de stat se acordă studenților ținîndu-se seama de situația la învățătură și purtare a acestora, precum și de situația materială a părinților, sau a susținătorilor legali.

Potrivit noilor măsuri bursa de stat se ridică la suma de 315 lei lunar, pe care studenții o vor primi în numerar, sau în natură, potrivit condițiilor ce vor fi stabilite prin regulamentul de acordare a burselor. Pot primi bursă studenții care au obținut, fără corijență, calificativul „bine" sau „foarte bine" la majoritatea examenelor, la colocviile și la proiectele de an, și al căror părinți sau susținători legali au un venit net lunar pînă la 800 lei, provenit din salarii, din pensii sau care au un venit impozabil anual de cel mult 2.200 lei provenit din agricultură, sau din alte activități la care venitul se calculează anual.

Prezenta Hotărîre prevede de asemenea că studenții muncitori, scoși din producție, studenții orfani de ambii părinți și cei proveniți din casele de copii primesc burse de stat, dacă promovează examenele prevăzute în planurile de învățămînt.

O atenție deosebită acordă Hotărîrea sprijinirii studenților bolnavi de T.B.C., cărora li se acordă bursă, indiferent de situația la învățătură, dacă nu depășesc plafonul de venituri stabilit.

Studenților care obțin rezultate deosebite în muncă li se acordă o îndemnizație lunară pentru merite la învățătură în valoare de 50 lei. Aceasta va constitui un însemnat stimulent pentru studenți.

Tineretul studios are datoria să răspundă grijii permanente a partidului și guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor lui de învățătură prin noi eforturi în muncă, prin sîrguință neobosită, prin îmbunătățirea întregii sale activități și comportări. Mitingurile care au avut loc în facultăți după apariția Hotărîrii au arătat dorința studenților de a-și îmbunătăți activitatea, de a acorda mai multă grijă păstrării avutului obștesc etc. Organizațiilor U.T.M. și asociațiilor studențești nou create le revine un însemnat rol în legătură cu această Hotărîre. Ele au sarcina de a populariza în rîndurile studenților măsurile luate în Hotărîre, de a desfășura o muncă politică în rîndurile acestora, de a-i stimula la o activitate creatoare.

Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior, împreună cu asociațiile studențești, trebuie să ajute organele în drept în aplicarea Hotărîrii, să vegheze la îmbunătățirea mesei și a condițiilor de cazare ale studenților, să sprijine consultativ conducerile instituțelor de învățămînt superior în repartizarea burselor.

Analizîndu-și temeinic activitatea desfășurată pînă acum, organizațiile U.T.M. și asociațiile studențești vor reuși să îmbunătățească conținutul muncii lor, vor ajuta tineretul studios să răspundă grijii partidului și guvernului cu eforturi sporite la învățătură.

Premiați ai celui de al IV-lea concurs artistic de amatori al sindicatelor

In după amiaza zilei de 9 oct. a.c. a avut loc la Teatrul C.C.S. din Capitală, festivitatea decernării premiilor participanților la faza finală a celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Dintre echipele artistice de amatori ale comitetelor sindicale din învățămînt au primit titlul de laureat al concursului următoarele formații: echipa de teatru a clubului comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Capitală, care s-a prezentat în faza finală a concursului cu piesa „Institutorii" de Otto Ernst, corul comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Sibiu, corul Universității „C. I. Parhon" din București.

Au primit titlul de formații fruntașe pe țară: echipa de dansuri a Universității „Bolyai" din Cluj, corul I.S.E.P. București.

Au mai fost distinse cu mențiuni următoarele echipe: echipa de teatru a comitetului sindical învățămînt din Alexandria și echipa de teatru I.S.E.P. București.

S-au acordat și următoarele distincții individuale: Laureați ai concursului: Alex. Cernat din București, pentru interpretarea lui Flachsman din „Institutorii", George Vieru din București pentru interpretarea lui Weidenbaum din „Institutorii", George Mărutză, instructor al echipei de teatru a clubului învățămînt din Capitală, Ilie Micu, dirijorul corului învățămînt din Sibiu, Nic. Ciobanu dirijorul corului „C. I. Parhon".

Fruntași ai concursului: Ion Romanescu și Gh. Ilioniu, interpreți din „Institutorii", Cornelia Gheorghiu, recitator, Jan Barnea, dirijorul corului I.S.E.P. București, Ștefan Domocoș, instructor de dans.

Au primit mențiuni: Melania Bibașan, Valeria Brebenaru, Felicia Laurențiu, Margareta Tutoveanu din București și Ion Alexandru din Alexandria.

Prezidiul C.C. al S.M.I. și „Gazeta învățămîntului" felicită călduros echipele și interpreții din învățămînt, distinși în cel de al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori ale sindicatelor, urîndu-le noi succese în activitatea lor.

Să sporim eforturile pentru introducerea învățămîntului politehnic

Dezvoltarea continuă a tehnicii, a producției pe drumul construirii socialismului este strîns legată de pregătirea teoretică și practică corespunzătoare a maselor muncitoare, de lărgirea treptată a orizontului cultural al celor ce muncesc în industrie și agricultură. Ținînd seama de aceste importante cerințe, Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală trasează ca sarcină esențială tuturor școlilor introducerea treptată a învățămîntului politehnic, factor esențial în educarea armonioasă și multilaterală a tineretului. Politehnizarea învățămîntului, arată Hotărîrea, constituie calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de munca productivă, pentru lărgirea orizontului cultural al elevilor, pentru ridicarea nivelului științific al întregului învățămînt de cultură generală.

Indeplinirea acestei Hotărîri deschide larg porțile tuturor inițiativelor creatoare pentru realizarea învățămîntului politehnic în școlile noastre. Noile programe și manuale, alcătuite pe baza prevederilor Hotărîrii, acordă o mai mare atenție predării științelor despre natură. Ele prevăd în același timp lucrări practice care să prilejuiască elevilor aplicarea cunoștințelor însușite, cunoașterea aplicațiilor legilor fizicii, chimiei, biologiei în industrie și agricultură. Numărul școlilor utilate de Ministerul Învățămîntului cu uneltele și aparatajul necesar a crescut de la 8 la 58 în acest an. Alte 32 de școli au organizat ateliere pe care le-au înzestrat prin mijloace proprii. Un număr însemnat de școli sînt în curs de organizare a atelierelor, de procurare a uneltelor, a mașinilor de care au nevoie.

Unele școli, ca școlile medii nr. 1 din Craiova, nr. 1 din Timișoara, nr. 1 din Tîrgu Mureș, nr. 1 din Sighet și nr. 1 din Mediaș au ajuns la rezultate îmbucurătoare în ceea ce privește organizarea și înzestrarea atelierelor. Școala medie nr 1 din Mediaș, de exemplu, care acum doi ani nu avea mai nimic, astăzi, prin sprijinul pe care a reușit să-l obțină din partea întreprinderilor „Partizanul păcii", „Vitrometan", „Vasia Vasilescu", „Emailul Roșu", „Ideal", „Drum nou" — dispune de 700 piese, reprezentînd utilaj de lăcătușerie mecanică, de electricitate și de tîmplărie.

Alte școli cum sînt cele de 7 ani din comunele Șelimbăr, raionul Sibiu, Vărgata, raionul Mureș, Bucinișraionul Caracal, Cîrligi, raionul Roman, Radovanu, raionul Oltenița, Cocorăni, raionul Botoșani și Titu-Tîrg, raionul Titu, ca și școala de 7 ani nr. 9 din Craiova și școala pedagogică din Carei se străduiesc să ducă mai departe în acest an experiența bună dobîndită cu elevii în aplicarea cunoștințelor de biologie pe parcela școlară experimentală.

Toate aceste inițiative arată clar dorința puternică a cadrelor didactice de a aplica în școală cît mai curînd principiul politehnic, principiu cerut în mod imperios de dezvoltarea rapidă pe care au luat-o în noile condiții știința și tehnica, întreaga noastră producție. Aplicarea principiului politehnic nu trebuie să se facă însă în mod empiric, întîmplător, la libera inspirație. De la început este bine să pornim o muncă organizată și orientată just atît din punct de vedere științific cît și metodic.

Practica anului școlar trecut a arătat că unele cadre didactice dovedesc o înțelegere limitată a conținutului învățămîntului politehnic. Unii învățători și profesori, directori de școli, cred că dacă în școală se predă lucrul manual la clasele I—IV sau dacă se organizează lucrări practice pe parcela experimentală, dacă au organizat un atelier de lăcătușerie sau tîmplărie realizează politehnizarea învățămîntului. Organele de îndrumare și control, metodiștii au datoria să asigure o cunoaștere temeinică din partea cadrelor didactice atît a conținutului învățămîntului politehnic, cît și a formelor multiple prin care se asigură politehnizarea. Institutele de perfecționare, cercurile pedagogice și cabinetele pedagogice sînt datoare să-i ajute direct pe profesori, arătîndu-le în mod concret cum se poate realiza politehnizarea la fiecare obiect în parte. Pedagogii trebuie să înțeleagă că lucrările practice de laborator la fizică, chimie, biologie, activitatea practică în atelier sau pe parcela experimentală, legarea cunoștințelor teoretice, în cadrul lecțiilor, de activitatea practică, prin organizarea diferitelor aplicațiuni ale legilor cunoscute, sau organizarea excursiilor, a vizitelor în producție nu trebuie să fie măsuri izolate, ci verigi ale aceluiași lanț. Politehnizarea învățămîntului nu se poate realiza decît printr-un sistem de măsuri cuprinzătoare, care să includă atît activitatea teoretică cît și pe cea practică, strîns unite, ca părți inseparabile ale unui tot. Bineînțeles că toate aceste măsuri nu se pot realiza dintr-odată. Fiecare început, însă, în această direcție, constituie o condiție favorabilă pentru cucerirea unor noi succese.

Invățătorii și profesorii trebuie să fie pe deplin convinși că a aplica principiul politehnic în școală nu înseamnă deloc a slăbi atenția asupra învățămîntului de cultură generală. Dimpotrivă, învățămîntul politehnic, prin bogatele aplicații pe care le necesită la diferite discipline, prin activitățile practice care prilejuiesc nu numai înarmarea elevilor cu deprinderi practice, ci și continua verificare, lărgire și consolidare a cunoștințelor — constituie o serioasă pîrghie pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului în general.

Viața, practica cu multiplele ei aspecte ale noului arată că, cu cît înaintează tehnica, cu atît este nevoie de un muncitor multilateral dezvoltat, cu un înalt nivel cultural. Invățămîntul politehnic familiarizează elevii cu principiile fundamentale ale proceselor producției, îi înarmează cu deprinderea de a mînui unelte simple folosite în principalele ramuri ale producției. El nu înlocuiește învățămîntul profesional, nu-i pregătește pe elevi pentru o anumită meserie. Lărgindu-le orizontul politehnic general, învățămîntul politehnic asigură orientarea elevilor în întregul sistem al producției, le creează posibilitatea de a-și alege cu mai multă ușurință, pe baza aptitudinilor și intereselor pe care le au, viitoarea lor profesiune.

Aplicînd principiul politehnic, cadrele didactice au datoria să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe precise despre principiile fizico-tehnice ale producției, ale transmiterii și aplicării energiei electrice, despre principiile de construcție și funcționare ale motorului electric și ale motorului cu ardere internă, despre bazele tehnologiei chimice, despre principiile cele mai importante ale producției agricole, despre principiile organizării muncii. Elevii nu pot cunoaște totul, toate principiile, toate mecanismele. Aceasta ar duce la supraîncărcarea lor. Trebuie însă, ca ei să fie înarmați cu cunoașterea acelor principii fundamentale care stau la baza proceselor tehnice esențiale ale producției.

Atenția cadrelor didactice trebuie să se îndrepte în egală măsură atît asupra pregătirii teoretice a elevilor cît și asupra celei practice. Nu este suficient ca elevul să cunoască construcția și principiile de funcționare ale motorului electric, să cunoască bine părțile principale ce se disting în fiecare ansamblu de mașini: motoare (de acționare), mecanism de transmisie și mașini unelte etc. El trebuie să-și formeze deprinderi în domeniul montajului electric, să poată citi și executa scheme simple electrotehnice și radiotehnice, să poată mînui unelte manuale și mașini, să le poată monta și demonta. In domeniul chimiei, elevii trebuie să poată identifica substanțe, să determine compoziția lor, să poată efectua separarea unor substanțe, să poată prepara soluții și să determine gradul lor de concentrare. De asemenea, în domeniul agriculturii, elevii trebuie să fie înarmați respectîndu-se particularitățile de vîrstă ale elevilor și cerințele programelor școlare, cu priceperea și deprinderea de a lucra pămîntul, de a cultiva plantele și de a îngriji animalele după metodele științei înaintate.

Pe lîngă ridicarea nivelului științific al învățămîntului de cultură generală, aplicarea principiului politehnic trebuie să determine și îmbogățirea conținutului educativ al muncii din școală. Organizînd participarea directă a elevilor la diferite forme de activitate practică, organizînd excursii și vizite în întreprinderi și uzine, organizînd diferite munci în colectiv, pedagogii își pot lărgi mult posibilitatea de a educa elevii în spirit colectiv, în spiritul dragostei de muncă, al atitudinii comuniste față de muncă, de a le dezvolta voința, tăria de caracter.

Sigur că realizarea învățămîntului politehnic nu este deloc ușoară. Ea necesită respectarea riguroasă a cerințelor programelor școlare, desfășurarea unor lecții și lucrări practice bine pregătite, organizarea justă a activității practice în ateliere și pe terenul școlar, organizarea de excursii și vizite în producție, colaborarea strînsă a profesorilor cu profesorii maiștri. Acolo unde există dragoste față de misiunea încredințată și înțelegerea deplină a sarcinilor ce stau în fața școlii astăzi, toate aceste cerințe pot fi îndeplinite. Mai grea este problema asigurării sălilor pentru ateliere, procurarea de utilaje și de terenuri proprii pentru activitatea practică agricolă cu elevii. Exemplul școlilor fruntașe ne arată însă că, muncind în strînsă unire cu părinții elevilor, cu conducerile întreprinderilor și cu organele sfaturilor populare și această problemă poate fi rezolvată cu succes.

Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu, Institutul de științe pedagogice, cabinetele pedagogice sînt datoare să ajute cadrele didactice, cercetînd îndeaproape experiența școlilor care au obținut rezultate frumoase în domeniul politehnizării, valorificînd și popularizînd ceea ce este pozitiv în munca lor. Totodată, aceste organe trebuie să dea îndrumări metodice cu privire la felul cum să se desfășoare orele de lucru manual, de lucrări practice, activitatea practică în atelier și pe parcela experimentală.

Munca pe care o începem cere forțe unite, forțe sporite. Organizînd o largă propagandă pedagogică atît în rîndurile învățătorilor și profesorilor, cît și ale părinților, organele de învățămînt și sindicale, directorii de școli trebuie să tindă la realizarea unui front comun, a cărui activitate să însemne un bun început în politehnizarea învățămîntului.

Însemnări DE LA O LECȚIE

Prin fereastra sălii profesorilor priveam castanii de pe ale căror ramuri se desprindeau frunzele îngălbenite.

Sunetele limpezi ale unui clopoțel scuturat cu energie au vestit deodată începutul activității.

— Mergem la lecție — spuse tovarășa profesoară Constanța Teodorescu. Știți, nu vreau să pierd nici un minut. Am de predat o lecție de educație politică despre care și bogată în conținut: „Caracteristicile orînduirii feudale. Constituirea cnezatelor și voievodatelor pe teritoriul patriei noastre".

— Prima parte a lecției are un caracter destul de abstract și trebuie să o predau unor ucenice din anul I, a mărturisit profesoara.

Am păsit în sala de clasă curios să văd desfășurarea lecției și mai ales să văd în ce măsură va fi atins scopul educativ pe care și-l propusese profesoara — acela de a le face pe eleve să înțeleagă izvorul luptei revoluționare a țăranilor iobagi și prin comparație, să-i învețe să prețuiască viața nouă a țărănimii noastre muncitoare.

Cabinetul de educație politică unde se desfășoară lecția, curat și îngrijit, pe ai cărui pereți se aflau tablouri și o hartă în relief a patriei noastre, oferea un cadru prietenos.

— Cine absentează?

— Nici-o absență.

Și lecția a început să se depene. Mîinile ucenicelor se ridicau după fiecare întrebare, sigure și multe la număr. Retragerea romanilor pe vremea lui Aurelian, migrațiunea popoarelor și încropirea relațiilor feudale pe teritoriul patriei noastre au găsit toți atîtea răspunsuri juste date de elevele Bădiță, Fătu, Sumănaru, Apostolescu, Trucică ș. a.

Cînd profesoara a trecut la lecția nouă, creioanele au început — pline de însuflețire — să alerge pe paginile caietelor de notițe. Nu trebuia scăpată nici o idee.

Imbinînd cu pricepere metoda expozitivă cu cea a conversației, profesoara a izbutit să clarifice, punct cu punct, ideile lecției. Dezvoltarea forțelor de producție și odată cu aceasta schimbarea relațiilor de producție, încheierea relațiilor feudale, au reieșit limpede și pe înțelesul ucenicelor.

— Care este deosebirea dintre starea iobagului și cea a sclavului? a întrebat profesoara.

Răspunsul corect al ucenicei Fătu, cu concluzia că totuși feudalismul reprezintă un progres față de orînduirea sclavagistă, a confirmat într-o măsură calitatea lecției.

Descriind starea mizeră a iobagului, profesoara a ales noțiuni cu un conținut cît mai concret, pentru a stimula nu numai gîndirea ci și imaginația elevelor. In fața ochilor acestora a apărut vie imaginea iobagului legat de pămînt, trudind din greu pe petecul său de pămînt și pe moșia boierului pentru a putea satisface obligațiile apăsătoare care-i erau fixate.

Procedeul a fost într-adevăr bun. Punînd în practică principiul însușirii materialului în mod intuitiv, profesoara Constanța Teodorescu a folosit în timpul lecției o justă îmbinare a definiției genetice cu cea reală. Așa de exemplu în loc să anunțe de la bun început definiția rentei în diferitele forme, profesoara a arătat concret modul cum aceste forme au luat naștere, cum muncea iobagul pentru a-și îndeplini aceste obligații, ca abia la sfîrșit să apară definiția ca o concluzie necesară. In felul acesta lucrurile au fost înțelese de eleve mult mai ușor.

Expunerea limpede a profesoarei a izbutit să arate că lupta iobagului împotriva moșierului a fost o necesitate istorică, determinată de condițiile obiective. Elevele primiseră a explicație științifică a cauzelor care au generat atîtea răscoale ale țăranilor iobagi.

Pe măsura epuizării problemelor legate de tema lecției se realiza și scopul educativ pe care și-l propusese profesoara.

Fără să vreau, în timp ce profesoara explica problema economiei naturale închise, m-am gîndit la ucenicele de croitorie de odinioară. Aveam în față imaginea dezolantă a unor copii vlăguiți de treabă și nesomn, cu degetele înroșite de înțepăturile acului mînuit din zori și pînă în seară, în ateliere de cele mai multe ori insalubre. Pe ele nu mi le-am putut imagina nici în ruptul capului așezate cuminți în bănci, pline de sănătate și voioiciune tinerească, că discutînd despre retragerea romanilor, sau migrațiunea popoarelor.

Am plecat de la școala profesională nr. 3 de confecțiuni-textile din București cu mulțumirea de a fi asistat la o bună lecție de educație politică.

În clasa tovarășei profesoare Constanța Teodorescu.

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Educația prin activități practice

La noi în școală sînt numai patru profesori comsomoliști: G. M. Belova, instructoarea superioară de pionieri, G.A. Blohina și L. A. Konovalova, profesoare de cultură fizică, și autorul acestor rînduri — profesor de biologie. Fiecare dintre noi se străduiește să-și aducă aportul său la cauza comună, să servească drept exemplu elevilor-comsomoliști în viața obștească a școlii.

În anul școlar trecut, cînd am început să organizăm concerte de amatori în colhozuri, elevii nu prea sprijineau această acțiune a noastră. Mulți invocau lipsa de talent, timiditatea și alte motive similare. Vedeam că această frumoasă inițiativă era amenințată să se piardă. Atunci profesorii-comsomoliști au hotărît să organizeze o seară pentru elevii claselor superioare, pentru a le arăta cît de interesantă și folositoare este această acțiune.

La această seară — care a fost organizată în olubul combinatului chimic — au venit aproape toți elevii din clasele VIII-X. Cred și eu! O asemenea manifestare a fost doar organizată pentru prima oară: cîntau, dansau și interpretau rolurile în piese profesorii, acei pe care elevii erau obișnuiți să-i vadă și să-i audă numai în clasă.

Conferința tinerei profesoare de literatură — G. N. Blohina, cu subiectul „Cum trebuie înțeleasă frumusețea omului" a avut succes. În pauză au început discuțiile aprinse în rîndurile elevilor din clasele superioare în legătură cu problemele ridicate de conferință. Prin urmare conferința a avut răsunet printre auditori, dar succesul concertului pregătit de colectivul pedagogic a întrecut toate așteptările noastre. „Răufăcătorul" de Cehov, a fost ascultat cu deosebită plăcere de elevi. Tinerilor spectatori le-au plăcut și exercițiile acrobatice și cîntecele din filmul „Încercarea fidelității" și corul și toate celelalte numere.

După aceasta a fost mult mai ușor de creat brigăzi de concert alcătuite din elevi. După această seară și după ce colectivul de profesori-artiști amatori au plecat odată la colhozul „Miciurin' și altădată la colhozul „Voroșilov", comitetul de comsomol și întregul activ comsomolist al elevilor au pornit cu elan la organizarea activității artistice de amatori.

Orice acțiune folositoare care poate ajuta școlii găsește sprijinul cel mai fierbinte al comsomoliștilor — atît al profesorilor, cît și al elevilor. La amenajarea atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie, a cabinetului de studiere a mașinilor, a paviliomului zoologic, a uzinei electrice școlare, comsomolii tiactivișli obștești au luat partea cea mai activă.

Trebuiau procurate 20 de mese de tîmplărie pentru atelier. — Trebuie ajutată școala — a spus la ședința comitetului Svetlana Timomirova. Toți membrii comitetului au sprijinit-o, iar după adunarea generală — toți comsomoliștii.

...Și iată că la mesele universale de tîmplărie — de construcție originală — se țin deja cursuri de tîmplărie. De sub cuțitul rindelei, șerpuiește talașul auriu. Și te bucuri gîndindu-te că ai și tu o parte de muncă în amenajarea atelierului școlar.

Cercurile școlare cuprind un număr mare de comsomoliști. Comitetul de comsomol se interesează de activitatea cercurilor și a însărcinat în mod special un om care să răspundă de aceasta activitate.

De mare popularitate se bucură în rîndurile elevilor cercul de automobiliști, a cărui importanță educativă și economică e greu de apreciat. Zilele acestea m am dus la garajul școlii la Vasilij Andrianovici Ajogov, profesorul de studierea mașinilor. Nu l-am găsit, în schimb am găsit acolo un grup de comsomoliști din clasa a X-a, care montau un autoturism.

— Vasilii Andrianovici a plecat cu camionul nostru după cobaina de alimentare. Lucrăm singuri pînă vine el. N-a mai rămas mult — comunică Liuba Kodolov. Mîntăm podul din spate și va putea fi dat în folosință.

Volodia Krasilnicov m-a dus în garajul școlii să văd mașina nouă.

— Acesta este un „ZiS 5" de la stația Șemaniha, adus ieri. — a spus el. Avem un motor aproape nou, dar rama e crăpată. Nu e grav: avem o ramă de la altă mașină. Din două vom monta una.

— Aceasta ne va servi pentru nevoile gospodăriei — a intervenit Ghenea Putkov — pentru ca să mai economisim „GAZ-ul 51", folosindu-l numai la cursurile de studierea mașinilor.

De curînd am schimbat motorul la mașina „GAZ-51". În ultimul timp elevii din clasele a IX-a au mers cu ea la treorat, și la intîiul inul la colhozul „Miciurin'.

Garajul a devenit neîncăpător pentru parcul de mașini al școlii. Lîngă eleștеu stă un tractor cu șenile și băieții așteaptă cu nerăbdare să se elibereze un loc în garaj pentru ca și această mașină să încapă pe mîna lor.

Multe s-au făcut pînă acum, dar cîte mai sînt de făcut! Elevii sapă lîngă garaj o groapă ce va servi drept cisternă pentru colonna de alimentare. Lîngă gardul școlii, în fiecare zi sînt mai multe plantații: comsomoliștii înverzesc curtea școlii. Ea va fi sădită cu mesteceni și plopi. Elevii din clasele a VII-a au început să pregătească gropile pentru pomii de pe parcela lor. Aceasta muncă este urgentă. Cîțiva elevi vor pleca cu șalupa școlii „Bistrii" după puieții de plopi la pepiniera care se află pe malul stîng al rîului Vetluga.

În toate colțurile curții școlii se desfășoară o activitate febrilă. Elevii din clasele a V-a fac planul unei grădini de vișini în fața clubului pionieresc al școlii, fetițele din clasa a IX-a „B" sădesc zăpe, iar elevii din clasele a X-a mută gardul lîngă atelierul mecanic de lăcătușerie.

Comsomoliștii din clasa a X-a „A" au hotărît să sădească copaci în jurul clădirii spitalului orășenesc. În primăvară va începe să murmure frunzișul copacilor sădiți de școlari.

Elevii din clasele superioare îi ajută pe colhoznici să strîngă recolta. Ei lucrează pe treierătoare, grăbind mai termină acum strînsul cartofilor. Mulți elevi muncesc în brigăzile colhoznice împreună cu părinții lor. În octombrie, în alcătuirea generală a comsomoliștilor din școală, vom afla cine a avut numărul cel mai mare de zile-muncă.

Comsomoliștii noștri au organizat în sate biblioteci ambulante, care funcționează tot anul. Tinerii bibliotecari au lucrat mult de tot, în special primăvara și în timpul strîngerii recoltei. Cititorii sînt mulțumiți de bibliotecarii-voluntari — Ana Panova și Artemii Bajenoșin.

Artemii Bajenoșin conduce bibliotecă din colhozul „Miciurin". Artemii vine deseori pe la conducerea colhozului, la arie, în brigăzi. El luează mereu ceva cu sine: în brigadă, să-și mai reînoiască știința și cultura, o foaie de ziar.

De curînd am schimbat motorul la mașina „GAZ-51". În ultimul timp elevii din clasele a IX-a au mers cu ea la treorat, și la intîiul inul la colhozul „Miciurin'.

Comsomoliștii din clasa a X-a „A" au hotărît să sădească copaci în jurul clădirii spitalului orășenesc. În primăvară va începe să murmure frunzișul copacilor sădiți de școlari.

Elevii din clasele superioare îi ajută pe colhoznici să strîngă recolta. Ei lucrează pe treierătoare, grăbind mai termină acum strînsul cartofilor. Mulți elevi muncesc în brigăzile colhoznice împreună cu părinții lor. În octombrie, în alcătuirea generală a comsomoliștilor din școală, vom afla cine a avut numărul cel mai mare de zile-muncă.

Comsomoliștii noștri au organizat în sate biblioteci ambulante, care funcționează tot anul. Tinerii bibliotecari au lucrat mult de tot, în special primăvara și în timpul strîngerii recoltei. Cititorii sînt mulțumiți de bibliotecarii-voluntari — Ana Panova și Artemii Bajenoșin.

Artemii Bajenoșin conduce bibliotecă din colhozul „Miciurin". Artemii vine deseori pe la conducerea colhozului, la arie, în brigăzi. El luează mereu ceva cu sine: în brigadă, să-și mai reînoiască știința și cultura, o foaie de ziar, dar mai reușește și să editeze o „foaie de lupă". Consătenilor le place să asculte pe tînărul comsomolist, în timp ce el le citește în pauza de prînz cartea sau ziarul.

— Articolul al nostru știe să se apropie de oameni — spune cu dreptate colhoznicul mai în vîrstă — el explică bine, pe înțelesul tuturor.

De curînd am citit în ziarul raional „Șoșialisticeskaia stroika" o notiță colectivă cu privire la munca culturală-educativă a lui A. Bajenoșin. Comitetul regional de comsomol l-a premiat pe el și pe Ana Panova cu diplome de cinste.

N. SEVERTOV
secretarul organizației comsomoliste de profesori ai școlii medii din Verhaga, Raionul Krasno-Bakov, regiunea Gorki

Pentru buna organizare a colectivului de elevi

În coloanele „Gazetei învățămîntului" s-a purtat în decurs de mai multe luni o discuție asupra organizării și educării colectivului de elevi. Deschiderea discuției în coloanele „Gazetei învățămîntului" s-a bazat pe două considerente: acela că problema este una din cele mai importante și mai actuale ale educației în spiritul moralei comuniste și acela că este prea puțin oglindită în literatura pedagogică din țara noastră și, de aceea, încă puțin cunoscută de educatori.

Discuția s-a dovedit utilă. Multe din materialele publicate în cadrul ei au ajutat pedagogilor să înțeleagă mai bine unele sarcini ale lor în legătură cu închegarea și viața colectivului. Ea a lăsat însă o serie de aspecte nelămurite și de aceea trebuie să arătăm că nu și-a îndeplinit în totul scopul.

Desigur nu vom putea și de aceea nici nu încercăm să răspundem aici tuturor problemelor pe care le ridică munca pentru crearea și educarea colectivului de elevi și nici măcar tuturor problemelor ridicate de participanții la discuții. Ne vom opri asupra aspectelor principale ce care trebuie să țină seama fiecare pedagog în munca sa și, într-o anumită măsură, vom preciza problemele esențiale ale activității care se desfășoară în școală pe linia formării colectivului de elevi.

Participanții la discuții au scos în evidență factorii care contribuie la închegarea colectivului. Astfel, s-au arătat rolul colectivului de profesori, rolul organizațiilor de tineret, al părinților etc. De asemenea, s-au arătat metodele și procedeele prin care se realizează colectivul. S-a vorbit despre rolul liniilor de perspectivă, al tradițiilor, al activităților extrașcolare, obștești etc. Desigur, ar fi fost necesar să se sublinieze mai puternic însemnătatea organizării întregii vieți școlare, a folosirii tuturor influențelor mediului înconjurător ca influențe ale unui tot unitar educativ. Ar fi fost foarte interesant să se urmărească și să se arate cum unele metode și procedee de organizare a colectivului de elevi au fost întîlnite cu altele, ce loc a ocupat în complexul de influențe și metode fiecare dintre ele, ce rol au jucat aceste metode în întregul sistem educativ al școlii respective. De asemenea, ar fi fost foarte instructiv să se poată urmări în cadrul discuției felul cum s-a realizat unitatea de acțiune a școlii, a organizației de pionieri și U.T.M. și a familiei în direcția educării colectivului de elevi.

Vorbind despre necesitatea creării colectivului de elevi unii participanți la discuție au pornit de la ideea că întîi trebuie să se creeze colectivul și apoi, cu ajutorul lui, să se îndeplinească sarcinile educației comuniste. În realitate, colectivul nu se poate crea decît paralel cu procesul de educare a elevilor în spirit comunist.

Problema creării colectivului a fost privită de unii pedagogi ca foarte complicată, greu de rezolvat și chiar de nerealizat la clasele mici. Desigur, este necesar să se procedeze diferit cu elevii de clasa I-a față de cei din clasa a IV-a, a VI-a sau a X-a, firească, dar aceasta nu înseamnă de loc că în clasele mici nu trebuie să desfășurăm munca pentru închegarea colectivului. Mai mult decît atît, tocmai pentru că este un proces complex, de durată, munca de formare a colectivului trebuie să pornească din primele clase. Faptul că discuția nu s-a oprit asupra acestei laturi a problemei, că nu a arătat metodele folosite în practică la clasele mici și rezultările obținute a făcut ca această problemă să nu fie bine clarificată.

Pe bună dreptate au subliniat unii participanți la discuție (tov. Bender, Balente, Schechter) că problema închegării colectivului pedagogic este centrală în organizarea colectivului de elevi. Din discuție a reieșit în mod just că numai un colectiv pedagogic închegat, care luptă pentru scopuri comune, cu forțe unite, poate asigura buna desfășurare a procesului instructiv-educativ în școală. O parte din intervențiile la discuție au tratat însă superficial problemele privind căile de formare a colectivului pedagogic, posibilitățile de închegare a acestui colectiv. Colectivul pedagogic bine închegat se caracterizează, înainte de toate, prin preocuparea permanentă de a desfășura o bună muncă instructiv-educativă în școală, prin stabilirea în comun a măsurilor în vederea organizării științifice a acestei munci. Colectivul pedagogic se determină printr-un stil comun de acțiune, de la care nu trebuie să se abată niciunul dintre profesori, printr-un sistem unic de muncă. Desfășurarea muncii pedagogice în școală, ea însăși, întărește zi de zi colectivul de pedagogi care astfel reușește să se orienteze și să acționeze mai just în problemele formării colectivului de elevi.

Organizarea colectivului de elevi ridică sarcini multiple și variate. Una dintre cele mai importante este formarea activului clasei, care constituie baza fiecărui colectiv. Această problemă a fost discutată de mulți dintre participanții la discuție (tov. Safran, Mihalevici, Bejan). În legătură cu activul se ridică mai multe probleme: componența activului, munca de creștere a acestuia, rolul organizațiilor de pionieri și U.T.M. în formarea și dezvoltarea activului etc. În discuția noastră aceste aspecte nu au fost suficient adîncite sau ilustrate prin exemple concrete din munca școlilor. Nu este întîmplător acest lucru. Mulți diriginți nu știu cum să formeze activul, către care elemente să se orienteze, cum să lucreze apoi cu el pentru întărirea colectivului clasei. Sînt situații cînd diriginții n-au știut să se sprijine pe organizația de pionieri sau de U.T.M. în munca de formare a activului. Ei n-au ținut seama că, dat fiind faptul că aceste organizații dau elementele cele mai bune, din aceste elemente se pot compune activele claselor și școlilor.

Numeroase materiale trimise redacției în cadrul discuției au arătat că sînt pedagogi care nu știu să folosească în mod just sprijinul pe care-l pot da organizațiile de tineret închegării colectivului de elevi și întăririi întregii munci instructiv-educative din școală. Mulți diriginți, în loc să lucreze cu biroul organizației de U.T.M. sau cu colectivul de conducere al detașamentului, lucrează exclusiv cu responsabilul clasei care, în felul acesta, capătă sarcini ce depășesc de fapt calitatea sa. De multe ori s-a limitat activul clasei numai la elevii care îndeplineau sarcini gospodărești săptămînale. S-a limitat astfel sau s-a subapreciat rolul adevăratului nucleu al clasei — biroul organizației de U.T.M. sau colectivul de conducere al detașamentului de pionieri. Lucrînd cu acel activ artificial unii diriginți izolau colectivele de conducere ale organizațiilor, împărțeau activitatea educativă în două direcții, împiedicau înfăptuirea unui program de activitate extrașcolară unitar.

Putem spune deci că un prim pas spre crearea colectivului trebuie să-l constituie folosirea cu pricepere de către diriginte a sprijinului pe care-l poate da activul pionieresc și utemist pentru stabilirea responsabilităților în vederea îndeplinirii planului de activitate educativă.

Sînt pedagogi care consideră că orice elev poate să îndeplinească bine o sarcină de răspundere și de aceea ei nu socotesc că e o problemă deosebită alegerea elevilor pentru îndeplinirea acestor sarcini. Tov. Gheorghe Guță, de pildă, unul dintre participanții la discuție, a arătat că a obținut succese încredințînd sarcini de răspundere tocmai acelor elevi care încălcaseră cerințele a căror îndeplinire erau acum chemați s-o asigure. Sînt situații cînd diriginții, cunoscînd bine trăsăturile individuale ale elevilor și ținînd seama de necesitatea de a dezvolta trăsăturile pozitive ale acestora, recurge la o asemenea cale, a încredințării anumitor sarcini de răspundere elevilor care le încălcau, tocmai ca o măsură educativă. Procedeul acesta nu este însă valabil în toate cazurile. În trasarea sarcinilor de răspundere trebuie să ținem de fapt seama de comportarea elevilor, în măsura în care ei sînt un bun exemplu pentru colegii lor și pot să-i mobilizeze, să-i convingă, să îndeplinească cerințele. De pildă, nu este natural să se încredințeză de îmbunătățirea frecventei tocmai elevul care lipsește cel mai mult. Aceasta în principiu. Subliniem aci faptul că, după cum se știe, în munca educativă principiile pedagogice nu pot și nu trebuie să fie aplicate în mod rigid.

În această privință găsim în practică și unele exagerări. Elevilor cu abateri nu li se încredințează nici măcar sarcini gospodărești, care trebuie îndeplinite prin rotație de către toți elevii. În felul acesta ei se obișnuiesc să nu aibă nicîun fel de răspundere și se complac în această situație. Trebuie ca elevii să fi ajuns la un înalt nivel de conștiință colectivă pentru ca privarea lor de sarcini să constituie pentru ei o adevărată pedeapsă.

În stabilirea responsabilităților în cadrul clasei trebuie să se aibă în vedere și faptul că, deși urmărim ca toți elevii să primească sarcini variate, prin rotație, este bine să se respecte în măsura posibilității interesele și înclinațiile lor.

În colectivul clasei fiecare elev, nu numai cei din activ, trebuie să aibă o sarcină. Însărcinările individuale educă atitudinea conștientă a elevului față de obligațiile sociale, formează și întăresc deprinderile lui în îndeplinirea însărcinărilor, îi întăresc și îi dezvoltă voința, îl învață să învingă greutățile.

În desfășurarea discuției nu s-a dat atenție metodelor de muncă cu activul — și socotim că și aceasta constituie o lipsă. Activul are nevoie de îndrumare zilnică, de ajutor permanent din partea cadrelor didactice. El trebuie îndrumat în așa fel, încît să învețe să coordoneze munca, să conducă, iar exigențele pedagogilor față de el trebuie mărite odată cu dezvoltarea lui. Necunoașterea de către unii pedagogi a muncii pionierești și de U.T.M. a făcut ca aceștia să stea departe de viața organizațiilor, ceea ce a avut consecințe negative asupra întregii munci instructiv-educative. De multe ori conducerile organizațiilor de tineret au fost lipsite de îndrumarea atît de prețioasă, de necesară a pedagogului.

S-a discutat și problema perspectivelor, a țelurilor spre care trebuie să tindă colectivul de copii, care trebuie să mobilizeze toate forțele colectivului, ajutînd la închegarea lui. A rămas însă nelămurită în discuția noastră întrebarea: ce fel de perspective trebuie puse în fața elevilor? Răspunsul depinde de situația în care se află colectivul, de munca concretă a acestuia. În fața unui grup de elevi neorganizat încă, vom pune, bineînțeles, o perspectivă apropiată, ca de exemplu organizarea unei serbări, a unei excursii, a unei serate literare, a înfrumusețării școlii etc. — urmînd ca, odată cu dezvoltarea colectivului, perspectivele să devină tot mai îndepărtate și mai complexe.

S-a ridicat în cadrul discuției problema perspectivelor largi, sociale care trebuie puse în fața colectivului școlar. Colectivul mic al școlii nu se poate forma izolat de viața societății, scopul final al educației în spirit colectiv este tocmai integrarea copilului în societate. Integrarea colectivului clasei în cel mare al școlii realizează în parte cerințele de mai sus. Relațiile reciproce, interacțiunea dintre membrii colectivului în cadrul colectivului larg al școlii sînt mult mai complexe, mai asemănătoare celor din societate. Colectivul clasei se dezvoltă tocmai în procesul dezvoltării colectivului mare al școlii, în care se integrează și ale cărui perspective le are în față.

Tov. Ion Teodorescu, directorul școlii de 7 ani nr. 1 din Comarnic, a combătut părerea celor care susțin că procesul de creștere a colectivului de elevi trebuie să treacă *succesiv* prin următoarele etape: închegarea colectivului clasei, apoi al școlii și, în sfîrșit, integrarea elevilor în acțiunile unor colective sociale din ce în ce mai largi. Tov. Teodorescu se întreabă cine ar putea stabili momentul în care s-ar putea socoti încheiat procesul de închegare a colectivului clasei pentru a trece la treapta următoare? Pe bună dreptate el arată că, chiar dacă acest moment ar putea fi stabilit, nu putem, nu trebuie să așteptăm să se termine o etapă pentru a începe alta. Este firesc ca ritmul de dezvoltare a colectivului clasei să fie mai rapid, întrucît elevul desfășoară cea mai mare parte a activității lui în clasă, fapt care face ca relațiile dintre membrii ei să fie mai strînse.

Fixînd liniile de perspectivă în jurul cărora să se axeze întreaga activitate a colectivului — spune tov. Teodorescu — noi am stabilit care ar trebui să fie rezultatul efortului colectivului clasei pe linia învățăturii, a disciplinei și frecvenței la sfîrșitul unui pătrar și care ar fi obligațiile elevilor în ridicarea la un nivel cît mai înalt al prestigiului școlii. Totodată, am stabilit și care ar trebui să fie contribuția clasei sau a școlii la ridicarea culturală și economică a satului. În acest sens am întreprins acțiuni ca difuzarea de cărți în sat, efectuarea de excursii pentru a cunoaște procesul muncii din fabrici și de pe ogoare, colectarea de fier vechi etc.

Ne vom opri acum asupra problemei perspectivelor largi ale colectivului de elevi. Principial problema a fost just pusă de către tov. Schechter, dar autorul n-a arătat că astfel de perspective pot fi puse în fața elevilor și pot fi realizate de ei numai într-un stadiu evoluat al colectivului, numai de către un colectiv puternic, închegat, capabil de a lupta în vederea atingerii scopurilor îndepărtate și grele. Desigur, pedagogii le spun elevilor că învățătura și munca sînt sarcinile lor ca membri ai societății. Dar pînă la înțelegerea importanței sociale a învățăturii, pînă la formarea conștiinței sociale este un drum destul de lung, pe care elevii îl străbat, treptat, muncind pentru atingerea perspectivelor mai apropiate, corespunzătoare etapei de dezvoltare a colectivului

Asupra problemei muncii, pe baza căreia se formează colectivul, s-au oprit aproape toți participanții la discuție. Problema principală în educarea elevilor este atitudinea lor față de muncă, față de învățătură și activitatea practică legată de ea. Natural, cum de altfel a arătat și tov Dancsuly în intervenția sa la discuție, nu putem considera că întotdeauna învățătura este calea unică pentru închegarea colectivului. Ea este într-adevăr principala, dar atît timp cît elevii încă nu și-au însușit o atitudine conștientă față de muncă avem nevoie și de alte căi. Sînt cazuri cînd perspectivele muncii comune pentru organizarea unei excursii, a unei tabere de vară, a unor acțiuni obștești etc. sînt mai eficace pentru organizarea inițială a colectivului. Pentru a privi învățătura ca cea mai însemnată sarcină este necesar un nivel mai ridicat de conștiință pe care nu întotdeauna îl au toți elevii. În multe cazuri, acțiunile în afara clasei sau cele extrașcolare, care trezesc perspectiva bucuriilor mai apropiate și mai palpabile, mobilizează pe toți elevii așa cum nu-i poate mobiliza învățătura, care vizează perspective îndepărtate. Sentimentul participării active la munca și viața colectivului este mai puternic în asemenea acțiuni decît în învățătură. Nu înseamnă însă nicidecum că în perioadele în care căutăm să-i atragem pe elevi în acțiuni în afara clasei sau a școlii nu trebuie să ne preocupăm de învățătură. Dimpotrivă, trebuie să subordonăm aceste acțiuni învățăturii — sarcina principală a elevilor. Atunci cînd punem în fața elevilor un scop ca excursia, serbările etc., trebuie să menținem în centrul activității colectivului, ca o condiție pentru efectuarea excursiei sau serbării, și rezultatele lor la învățătură. Colectivul trebuie îndreptat mai mult spre munca practică, spre munca productivă. Activitatea în ateliere, pe loturi, în întreprinderi etc. va închega colectivul de elevi, pentru că va pune în fața lui scopuri mult mai largi.

Sînt unele aspecte ale vieții colective de care discuțiile s-au ocupat mai puțin, dar care sînt deosebit de importante ca, de exemplu, organizarea unor activități care lărgesc orizontul colectivului și care înfrumusețează viața: serbările, excursiile, seratele literare, adunările tematice, jocurile, carnavalurile etc.

De asemenea, s-a dat prea puțină atenție esteticii în viața colectivului: ordinei și aspectului exterior al sălilor de clasă, ținutei elevilor, comportării lor. Formele exterioare de viață ale colectivului au un rol mare în viața lui. Pentru a înfrumuseța fiecare moment din viața colectivului, Makarenko a fost un atent organizator al formelor exterioare.

Este neștiințifică, greșită, părerea acelora dintre participanții la discuții care au pretins că aplicarea izolată a unei singure metode poate realiza educația în spirit colectiv a elevilor. Au fost tovarăși care au socotit că serbările, de pildă, prin ele însele, au dus la închegarea colectivului. Tov. Alexe Melegiu, profesor la școala de 7 ani nr. 8 din Satu Mare, spune că a stat de vorbă cu elevii clasei a VI-a pe marginea povestirii „Ridichea uriașă" (de altfel și prea simplă pentru această vîrstă) din care elevii au înțeles mai bine importanța muncii colective și afirmă „am ajuns la un colectiv unit datorită povestirii pe care am prelucrat-o cu elevii". Este limpede că un asemenea mod de a privi problema colectivului de elevi este cu totul greșit. Pe această poziție mai stau însă, din păcate, unii pedagogi. Fiind convinși că o simplă povestire, o conferință, un referat sau numai o simplă discuție în ora educativă sau o singură măsură unilaterală poate duce la închegarea colectivului de elevi, aceștia neglijează celelalte căi, nu organizează un sistem de măsuri care să închege într-adevăr colectivul. Ei se mulțumesc cu unele manifestări pozitive ale elevilor, manifestări care pot într-adevăr fi rezultatul uneia sau alteia dintre măsurile luate. Dar asemenea manifestări pozitive izolate nu sînt în nici un caz o dovadă că s-a creat colectivul de elevi.

O problemă asupra căreia s-a insistat mai mult a fost aceea a etapelor de dezvoltare a colectivului (tov. Bender, Mihalevici etc.). S-a arătat în mod just că un colectiv nu trebuie privit ca un fenomen static. El trebuie privit în dezvoltarea sa, iar metodele, căile de organizare trebuie adeptate la etapa lui de evoluție. Stadii diferite de dezvoltare a colectivului cer și metode diferite, activități diferite. În orice etapă de dezvoltare s-ar afla colectivul, el trăiește pe baza activității, se dezvoltă datorită activității sale. Pe baza acestei activități și a vieții în colectiv apar sentimentele de atașament față de colectiv, dragostea și mîndria pentru colectiv, care apoi stau la baza unor activități mai complexe, care determină atitudinea față de colectiv și în ultimă instanță față de societate.

În procesul formării colectivului de elevi, respectarea particularităților de vîrstă cere o atenție deosebită, atît în ce privește metodele folosite, caracterul activităților în care sînt antrenați elevii, cît și perspectivele care pot fi puse în fața lor. Însuși rolul conducător al pedagogului, rolul inițiativei elevilor trebuie considerat în raport cu condițiile specifice ale dezvoltării colectivelor de elevi de vîrste diferite. Este evident că gradul de independență, de autoconducere trebuie să crească în raport direct cu vîrsta elevilor și cu creșterea colectivului.

Aceste probleme au fost subliniate de altfel în mod just în intervenția la discuție a tovarășului Berca.

Fiecare pedagog trebuie să aprecieze faptele elevilor prin prizma intereselor colective. Elevului să i se arate întrucît fapta lui a ajutat colectivului clasei, școlii, satului, orașului său, sau întrucît aceasta a dăunat. Procedînd așa, de fiecare dată și elevul învață să judece prin această prizmă tot ceea ce înfăptuiește.

*

Am arătat aici cîteva din concluziile ce s-au putut desprinde din discuția noastră. Concluziile ar fi putut fi mai bogate, mai pline de conținut dacă însăși participarea la discuții ar fi fost mai vie. Aceasta a lîncezit însă uneori și de acest lucru este vinovată, în bună parte, redacția, care nu a dirijat atenția participanților la discuție spre problemele cele mai importante. Oamenii au fost solicitați să vorbească despre colectiv în general, nu despre anumite probleme ale colectivului, nu despre metodele și procedeele folosite într-unul sau în cîteva cazuri concrete sau despre contribuția diferiților factori la închegarea și educarea colectivului de elevi.

O serie de aspecte pe care le ridică în mod deosebit practica formării colectivului de elevi nu au fost lămurite în cadrul discuției. Ar fi fost de pildă necesar să se trateze mai pe larg problemele deosebite pe care le ridică închegarea colectivului de elevi în clasele a V-a, a VIII a, formarea colectivului în condițiile școlii mixte, a școlii cu internat, rolul familiei în educarea deprinderilor de viață colectivă a elevilor. De asemenea problema atît de importantă a dezvoltării individului în cadrul colectivului a fost slab atinsă.

Din desfășurarea acestor discuții gazeta noastră a cîștigat însă o bună experiență. Ea va folosi învățămintele trase în organizarea altor discuții, pentru ca acestea să scoată mai limpede la lumină noul, să lumineze mai bine problemele în care pedagogii așteaptă lămuriri.

CONCLUZII

Cercuri tehnice în școală

Munca extrașcolară în școala noastră este subordonată sarcinilor instruirii politehnice, lărgirii orizontului elevilor și inițierii lor în diferite profesii.

Pentru satisfacerea variatelor interese ale elevilor în școală au fost organizate diverse cercuri de electrotehnicieni, automobiliști, radiofoniști, de strungărie, tîmplărie, traforaj, de fotografi amatori, cercul tinerilor operatori cinematografici și altele.

Activitatea cercurilor trezește un interes profund și permanent printre elevi. Fiecare cerc are un plan de activitate, un anumit regim de muncă, un orar. Se ține evidența muncii efectuate.

Înscrierea în cercurile de automobiliști și de strungărie s-a făcut după ce a fost vizitată cu elevii camera de lucru a școlii. Scopul acestei vizite cu elevii claselor a IX-a n-a fost numai de a-i cointeresa pe elevi; ci și de a consolida cunoștințele primite la lecțiile de fizică.

Cu prilejul studierii problemelor prevăzute în program: „Transmisia prin curea, prin roți dințate, prin fricțiune", „Folosirea transmisiei prin roți dințate în cutia de viteze" și cu prilejul pregătirii unei vizite în producție, s-a demonstrat cum funcționează un strung și o mașină de găurit, iar pe piesele automobilului s-a demonstrat transmisia prin fricțiune în mecanismul de cuplare și cea prin roți dințate în cutia de viteză.

Autorul a participat în mod sistematic la cursurile cercurilor de strungari, automobiliști și electrotehnicieni, a ajutat pe conducători la planificarea muncii, la înzestrarea cercurilor cu material demonstrativ și alte materiale, a tratat cu administrația uzinei care patronează școala, problema practicii în producție a membrilor cercurilor.

Majoritatea elevilor au fost înscriși numai într-un singur cerc. Doar puțini erau înscriși în cîte două cercuri, ceea ce totuși nu dăuna îndeplinirii lor în școală. Varietatea cercurilor a ajutat la dezvoltarea intereselor elevilor ceea ce a contribuit mai tîrziu la justa alegere a profesiei de către ei.

Rezultatele activității cercurilor s-au oglindit în cîte o expoziție cu caracter de dare de seamă, în rezultatele examenului pentru titlul de tînăr șofer, ale examenului membrilor cercurilor de strungărie pentru minimum tehnic. Se organizau seri de dări de seamă. Tinerii automobiliști prezentau referate asupra construcției unui automobil, asupra industriei naționale de automobile. Aceste referate au contribuit la creșterea numărului de membri ai cercului de automobiliști.

La începutul anului s-a anunțat un concurs pentru insignele „Tînărul tehnician", „Tînărul naturalist", „Tînărul turist". Direcția școlii a oferit sub formă de premii, unora dintre membrii cercurilor, posibilitatea de a lua parte la excursii cu automobile, care aveau drept subiect: „Vizitarea locurilor unde s-au desfășurat evenimentele revoluționare din anul 1905" și „De la Moscova veche la Moscova socialistă".

Se poate afirma cu certitudine, că munca în cercurile tehnice îi ajută pe elevi să-și însușească mai bine materia, și îi ajută la alegerea profesiunii. În dările lor de seamă cu privire la activitatea în cerc, mulți elevi apreciază această muncă. Astfel eleva L. Rohlenka scrie: „Activînd în cercuri de la clasele VI-X am îndrăgit realmente fizica și tehnica, am rămas credincioasă acestei pasiuni pînă-n ziua de azi și voi păstra pe toată viața interesul pentru această știință". O altă elevă — A. Zarea — spune: „Cursurile în cercurile de automobiliști și electrotehnicieni m-au ajutat să-mi aleg profesia — am hotărît să mă înscriu la institutul de energetică"; G. Afanasieva afirmă: „Visul meu este să fiu agronom. Eu consider că noțiunile căpătate în cercul mecanizatorilor, la stația tinerilor naturaliști și la lecțiile de fizică îmi vor fi de mare folos".

V. Miagkov, elev în clasa a IX-a, căpătînd de la școală un certificat care dovedea că a lucrat în cursul anului în cercul strungarilor, și-a propus să lucreze în timpul vacanței de vară ca strungar la secția de scule a uzinei.

Activitatea în cercurile tehnice, vizitele în producție cu profil diferit, întîlnirile cu specialiștii, conferințele și referatele profesorilor și ale elevilor înșiși, organizate pe diferite teme ale științei și tehnicii, au lărgit orizontul elevilor, i-au deprins cu producția.

În prezent absolvenții școlii spun că se vor duce să lucreze în producție, iar doritorii vor putea să urmeze învățămîntul superior la institutele de învățămînt seral sau fără frecvență.

V. A. SEVCENCO
de la școala nr. 371 din Moscova

(continuare în numărul viitor)

Dimineața, pe străzile Moscovei...

La Ministerul Învățământului, comuniștii și-au ales noul comitet de partid

De curînd a avut loc adunarea generală a comuniștilor din Ministerul Învățământului, în cadrul căreia s-a dezbătut darea de seamă a comitetului de partid și au fost alese noile organe conducătoare. Darea de seamă a comitetului de partid a prezentat principalele aspecte ale muncii comuniștilor pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului.

In frunte cu comuniștii, lucrătorii din Ministerul Învățămîntului au obținut unele realizări importante în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Din darea de seamă și din cuvîntul a numeroși comuniști printre care tov. consilier P. Drăgoiescu, tov. C. Dinculescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, tov. Vasile Ștefănoiu (I.P.C.D.) etc., a reieșit că, îndeosebi după Congresul al II-lea al partidului, comitetul de partid s-a ocupat mai intens de cunoașterea problemelor importante ale muncii profesionale, de sprijinirea comuniștilor și a tuturor lucrătorilor din minister, pentru rezolvarea cît mai justă a acestor probleme. Astfel, cu ajutorul unui larg activ de oameni ai muncii din școli, s-au elaborat noi planuri de învățămînt și noi programe școlare, s-au luat o serie de măsuri pe linia introducerii învățămîntului politehnic. O deosebită atenție a dat organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu mobilizării aparatului pentru rezolvarea problemelor privind realizarea învățămîntului de 7 ani general și obligatoriu. De asemenea, prin munca lor comuniștii din această direcție generală au contribuit la reorganizarea învățămîntului preșcolar și a învățămîntului fără frecvență, la îmbunătățirea activității caselor de copii.

Munca politică desfășurată de organizația de bază a determinat îmbunătățirea activității Editurii pentru literatura didactică și pedagogică. In vederea deschiderii noului an școlar, au fost elaborate majoritatea manualelor pentru clasele V-VIII, au fost controlate și revizuite toate manualele școlare în spiritul sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și în lumina documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Lucrătorii din Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic, în frunte cu comuniștii, au acordat o mare atenție organizării și desfășurării procesului de învățămînt în școlile profesionale și tehnice; s-au preocupat de îmbunătățirea nivelului predării în aceste școli, de pregătirea practică în cadrul atelierelor și întreprinderilor, cît și de activitatea educativă în rîndul ucenicilor și elevilor. Ei au acordat o deosebită grijă încadrării școlilor cu cadre didactice și de conducere bine pregătite, îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale elevilor și intensificării muncii de îndrumare și control.

Organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului superior a reușit să orienteze activitatea comuniștilor și a celorlalți lucrători spre rezolvarea celor mai importante probleme. Mobilizînd pe toți lucrătorii din direcție, comuniștii au reușit să realizeze multe din sarcinile ce privesc îmbunătățirea rețelei, profilului și conținutului învățămîntului, precum și cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul studenților.

Organizația de partid din Ministerul Învățămîntului s-a preocupat în permanență să mobilizeze lucrătorii din minister pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor profesionale.

S-a îmbunătățit colaborarea birourilor organizațiilor de bază cu conducerile direcțiilor și serviciilor în legătură cu problemele principale care au stat în fața direcțiilor ministerului. Aceasta a dat comuniștilor posibilitatea să desfășoare o muncă mai temeinică, să obțină rezultate mai bune. Printre alte acțiuni, comitetul de partid a organizat o consfătuire la care au participat birourile organizațiilor de bază și conducerile direcțiilor și serviciilor. Cu acest prilej conducerea ministerului a informat consfătuirea despre planul general de muncă aprobat de colegiul ministerului. Discutarea largă a planului de muncă a dat posibilitatea organizațiilor de bază să cunoască toate problemele ministerului indiferent de sectorul unde muncesc, dîndule o perspectivă mai largă și posibilități mai mari de rezolvare a problemelor.

Sub îndrumarea comitetului de partid, numeroase organizații de bază au analizat, în cadrul adunărilor generale, aspecte importante ale muncii profesionale determinîndu-se în felul acesta o îmbunătățire a activității comuniștilor. Organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului superior a analizat activitatea comuniștilor de la direcția metodică, activitatea comuniștilor de la serviciul cinematografiere etc.; organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu, a analizat activitatea comuniștilor din serviciul de inspecții și a celor de la serviciul de cadre; organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic a analizat activitatea comuniștilor de la direcția metodică.

Legarea strînsă a întregii munci politice de munca profesională, discutarea în cadrul comitetului de partid și al organizațiilor de bază a sarcinilor specifice ale direcțiilor și serviciilor au făcut să crească preocuparea membrilor de partid pentru îmbunătățirea metodelor și stilului de muncă, au determinat o mai largă folosire a criticii și autocriticii.

In cadrul adunării generale pentru darea de seamă și alegeri, comuniștii din Ministerul Învățămîntului s-au ocupat pe larg de unele probleme ale vieții interne de partid. Din dezbateri și din discuții a reieșit că, în special, după Congresul al II-lea al partidului, comitetul de partid și organizațiile de bază veghează cu mai multă grijă la respectarea normelor leniniste ale vieții interne de partid. S-a îmbunătățit munca colectivă în cadrul comitetului și al organizațiilor de bază. Adunările generale ale organizațiilor de bază se țin cu mai multă regularitate; s-au pus în dezbatere probleme importante ale muncii comuniștilor, s-au repartizat sarcini concrete unui număr mai mare de membri și candidați de partid. A crescut inițiativa membrilor de partid; majoritatea lor participă mai activ la discutarea problemelor esențiale ale muncii organizațiilor de bază, fac propuneri ori de cîte ori se ia o hotărîre în adunarea generală.

Cu mult spirit de răspundere, mai mulți vorbitori, după ce au scos în evidență rezultatele bune și experiența pozitivă obținută de organizația de partid în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de plan au subliniat lipsurile care mai există și au făcut propuneri importante pentru înlăturarea lor. Astfel, unii dintre participanții la discuții ca tov. I. Dragu (Gazeta învățămîntului), V. Ștefănoiu (I.P.C.D.) și alții au criticat pe drept cuvînt faptul că direcțiile și serviciile din minister arată o insuficientă preocupare față de studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate, față de problemele educației comuniste a elevilor și studenților, față de conținutul ideologic al unor cursuri universitare.

Tov. M. Iordăchescu (Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic) a scos în evidență lipsa de combativitate a unor membri de partid față de numeroase cazuri în care s-au încălcat normele leniniste de selecționare și promovare a cadrelor.

Tov. I. Georgescu (Direcția generală a învățămîntului superior), vorbind despre activitatea comitetului de partid, a arătat că mult timp au manifestat lipsă de combativitate membrii comitetului, cei mai mulți dintre ei neinteresîndu-se de îmbunătățirea muncii politice în rîndul studenților. Această muncă trebuie să aibă repercusiuni în viața de partid. De asemenea, tov. Felicia Radu a subliniat că la Editura pentru literatură didactică și pedagogică comuniștii nu s-au preocupat să asigure un climat politic desfășurării criticii de jos, ceea ce a dăunat muncii.

Membrii de partid care au luat cuvîntul în cadrul adunării generale au criticat comitetul de partid pentru faptul că nu a îndrumat sistematic organizațiile de bază să îmbunătățească munca politică în rîndurile tinerelor cadre din minister. Numeroși vorbitori au subliniat că noul comitet de partid trebuie să considere ca o sarcină dintre cele mai importante îndrumarea organizației U.T.M., educarea tineretului, ridicarea calificării lui.

In cadrul discuțiilor au fost dezbătute și unele probleme în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale lucrătorilor din minister. Pe bună dreptate au fost criticați membrii de partid care lucrează în comitetul de instituție pentru lipsa de preocupare manifestată în organizarea odihnei lucrătorilor din minister.

Intre vorbitorii din adunarea generală au fost: citiva tovarăși, ca de pildă, tov. Al. Ciornescu (serviciul preșcolar și case de copii), Eugen Bădeanu (serviciul de cadre), St. Stoian (Institutul de științe pedagogice), C. Mosora (Editura pentru literatura didactică și pedagogică) care, deși au ridicat probleme importante ale muncii profesionale, n-au arătat contribuția comuniștilor la rezolvarea acestora.

După terminarea discuțiilor, membrii de partid au trecut la alegerea comitetului de partid. Ei au ales în această muncă de răspundere comuniști bine pregătiți din punct de vedere politic, ideologic și profesional, frunțași în producție, oameni cu prestigiu în rîndurile lucrătorilor din minister.

Dacă în prima parte a adunării majoritatea vorbitorilor au arătat deschis lipsurile în munca comitetului de partid și au făcut propuneri pentru înlăturarea lor, nu tot așa au procedat unii atunci cînd au fost discutate candidaturile pentru noul comitet. Este drept că în comitet au fost aleși membri de partid dintre cei mai harnici, cunoscuți în întreg ministerul ca oameni care nu dau înapoi în fața greutăților. In interesul îmbunătățirii muncii comitetului de partid și în toate organizațiile de bază, însă, participanții la adunare ar fi trebuit să discute cu mai multă exigență fiecare candidatură, arătînd mai amănunțit lipsurile pe care le mai au în muncă

(Continuare în pag. IV)

De la început PE UN DRUM BUN

Am cunoscut activitatea școlii medii nr. 5 din Orașul Stalin în primele săptămîni ale noului an. Pașii pe care colectivul pedagogic i-a făcut în îndeplinirea sarcinilor instructiv-educative ale anului acesta arată că s-a pornit de la început pe un drum bun.

Se desfășurau în școală ultimele lecții de recapitulare a materiei din anul trecut. In orele de limba romînă, elevele au dovedit că stăpînesc temeinice cunoștințe de limbă, că au citit mult, că știu să despindă conținutul de idei din operele literare citite, că pot zugrăvi în mod plastic un tablou din natură, că pot face o caracterizare literară de pe o pagină critică luată, ca înțeleg valoarea socială a operelor scriitorilor studiați. De asemenea, lecțiile de chimie au arătat că elevele cunosc bine materia predată în anul trecut. In ultime lecții de recapitulare, elevele clasei a X-a „C" au vorbit cu exactitate științifică despre proprietățile acizilor organici, despre întrebuințarea lor în industria farmaceutică, în agricultură despre acțiunea reciprocă dintre acizi și alcool.

Lecțiile de recapitulare au arătat că munca anului acesta are o bază solidă, că noile cunoștințe prevăzute în programele de învățămînt se vor clădi pe cunoștințe trainice. Aceasta asigură buna realizare a planurilor de muncă ale pedagogilor, a acțiunilor pe care ei și le-au propus pentru anul acesta în vederea pregătirii elevilor.

Am cunoscut toate laturile activității școlare. Am văzut laboratorul, muzeul, colțul naturii vii, lotul, biblioteca. In fiecare sector de activitate se simțea preocuparea pentru găsirea elementului nou care să ridice pe o treaptă mai înaltă activitatea din anul acesta. Se poate spune că ceea ce caracterizează activitatea școlii în aceste prime săptămîni ale anului este tocmai această preocupare generală pentru desfășurarea unei activități creatoare.

Dar calitatea muncii fiecărui pedagog crește nu numai prin preocuparea aceasta de a găsi elementul inedit, ci și prin perseverența cu care sînt aplicate metodele și procedeele cunoscute, prin hotărîrea și stăruința pe care o arată fiecare om din școala în îndeplinirea sarcinilor.

Planurile de activitate ale pedagogilor școlii sînt mărturii ale siguranței cu care muncesc ei, mărturii ale hotărîrii cu care privesc înainte. Intocmirea planurilor de activitate a fost, s-ar putea spune, o operă colectivă. Fiecare profesor a discutat în cadrul comisiei metodice pe larg problema planificării calendaristice și în acestea comisiile planurile înaintate au fost analizate și îmbunătățite. S-a ajuns pe această cale la alcătuirea unor planuri concrete, care au la bază sarcinile trasate de rezoluția consfătuirii raionale și condițiile concrete de muncă ale școlii.

Preocupările profesorilor

M-au interesat mai îndeaproape preocupările profesorilor din școală. Am stat de vorbă cu tov. Ilarieta Cocea, profesoară de limba romînă. Tovarășa Cocea depune multă stăruință pentru ca elevii ei să îndrăgească literatura. Înainte de începerea cursurilor ea a procurat la biblioteca școlii lista cărților care ar fi care trebuie să le procure pentru a pune la dispoziția elevilor un material bibliografic cît mai bogat. S-a îngrijit la această oră ca în bănci să se găsească cu regularitate lista cărților care au apărut și au intrat în biblioteca școlii. Elevii citesc mult și la biblioteca centrală din oraș. Ei vor să citească toate cărțile pe care profesoara le-a recomandat în ședințele cu pionierii clasei și pregătirea lor. Pentru a trezi interesul elevilor să citească o anumită carte, profesoara le spune cîte ceva din conținutul ei, sau le citește pasaje caracteristice. Uneori însemnînd împreună cu elevii cărți să aleagă cele mai frumoase pasaje, se oprește mai mult asupra lor și încearcă să le explice.

Participînd la concursul organizat de biblioteca centrală, la care trebuiau recunoscute ușile din care sînt alese anumite pasaje date, elevele școlii au cîștigat 6 din cele 7 premii date. Elevele laureate, profesoara Cocea merg la cenaclul literar Urmele au publicat chiar poezii în ziarul local „Drum Nou".

Pe drumul educării dragostei elevilor pentru literatură, școala medie nr. 5 a obținut succese mari și anul acesta. La concursul „Iubiți cartea", care s-a desfășurat în anul școlar trecut, au participat 500 de elevi ai școlii. Patru din cele cinci clase a X-a au participat în întregime la acest concurs. Toate elevele participante au obținut titlul de „prieten al cărții".

Preocupări deosebite pentru buna pregătire a elevilor au și celălalți profesori din școală. Tovarășa A. Comănescu, profesoară de geografie, acordă o mare atenție legării învățămîntului de practică. Ea se preocupă acum de crearea platformei geografice pe terenul școlii. Pe această platformă se vor instala aparate meteorologice: termometru, barometru, pluviometru și aparate astronomice: gnomonul, indicatorul stelei polare, cercul ecuatorial, se va trasa direcția longitudinii și latitudinii locului, se va instala o girueată.

Profesoara folosește metode și procedee variate pentru a determina elevii să învețe cu interes la geografie. In planul de activitate pe anul acesta a programat lecții practice pe teren cu elevii clasei a V-a și excursii pentru cunoașterea diferitelor fenomene ale naturii. In cadrul lecțiilor practice se vor folosi jaloane, mira, prăjina, pînză etc., pentru studiul pîrîului, al dealului etc. Pe elevii slabi îi antrenează prin lecturi geografice, pe care le alege cu grijă în legătură cu materia ce o predă la clasa respectivă. Pentru a-i obișnui pe elevi să urmărească cu interes desfășurarea excursiilor și pentru a-i ajuta în același timp să-și precizeze și să-și sistematizeze cunoștințele, întocmește cu ei scurte referate asupra celor văzute.

In școală se vede aceeași grijă susținută și pentru îmbunătățirea activității la chimie. Laboratorul a fost înzestrat cu eșantioane din derivatele petrolului, obținute de la uzinele nr. 9. Prin comitetul de părinți s-au procurat direct de la întreprinderi o serie de materiale.

Activitatea elevilor la colțul naturii vii mi-a atras atenția în mod deosebit. In recreație elevii de serviciu veneau să îngrijească iepurii, cobaii, ariciul, să dea hrană porumbeilor, papagalilor, bibilicilor. Fiecare elev îngrijește anumite animale sau păsări. Ei așteaptă cu nerăbdare acum darul promis de tovarășa directoare — un acvariu cu pești exotici. Tinerii naturaliști îndrăgesc munca practică la colțul viu și pe tot. Fiecare fapt important observat în viața plantelor și animalelor este însemnat în caietul de observații. Școala crește naturaliști harnici și conștiincioși. Profesoara de științe naturale nu îngăduie munca de suprafață. In cercul tinerilor naturaliști sînt primiți numai elevii care dovedesc dragoste pentru această activitate. La începutul anului cercul a exclus pe elevii care n-au desfășurat o activitate bună în anul trecut. Au fost excluși astfel 10 elevi, dar au intrat în rîndul tinerilor naturaliști 24 de membri noi.

Lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură a început din prima zi de școală. Lecțiile sînt astfel pregătite și predate de către profesori încît să asigure buna însușire a cunoștințelor chiar din orele de curs. S-au organizat și acțiuni care să înlăture lipsurile îndată ce apar. Așa bunăoară tov. prof. de matematică C. Seceleanu stă de vorbă săptămînal cu elevii pentru a le lămuri chestiunile neînțelese. Nu în noutatea procedeului stă valoarea lui, ci în perseverența cu care se aplică. In felul acesta lipsurile în cunoștințele elevilor nu dăinuiesc mai mult de o săptămînă. Uneori tov. Seceleanu rezervă în oră cîteva minute pentru ca elevii să rezolve exerciții aplicative la lecția nouă.

Problema prevenirii rămînerii în urmă și studiul cauzelor care duc la slaba însușire a materiei preocupă de cîțiva ani pe tovarășa Emilia Reinheimer. Matematica este o materie grea și profesoara a înțeles că trebuie o muncă mai atentă din partea pedagogului. Pentru a împlini această cerință ea a desfășurat o muncă perseverentă de studiere a lipsurilor tipice în cunoștințele elevilor, pentru a ajunge la mijloacele de preîntîmpinare a lor. Ea a făcut observații atît în timpul orelor de curs cît și mai ales corectînd lucrările pentru acasă ale elevilor. In cadrul sesiunii lecturilor pedagogice, care a avut loc la sfîrșitul lunii septembrie, tov. Reinheimer a susținut un referat cu această temă.

O muncă educativă cu largi orizonturi

Planurile de activitate ale diriginților oglindesc orientarea activității educative către dezvoltarea dragostei elevilor pentru știință, literatură, artă. Intr-o ședință a consiliului pedagogic din anul școlar trecut tovarășa Elena Nicolescu a întrebat dacă în planificarea orelor educative se pot introduce teme de cultură generală. Se gîndea atunci să discute cu elevii ei despre pictura românească. Consiliul pedagogic a considerat importantă această problemă și s-a oprit mai mult asupra ei. In urma discuțiilor s-a stabilit că este bine să se discute cu elevii și asemenea probleme largi de cultură generală. Diriginții au început să planifice astfel de teme. In planurile de activitate din anul acesta se vede că preocuparea diriginților în acest sens s-a lărgit. Diriginta clasei a VIII-a „A", tov. V. Salvan, își propune să prezinte în orele educative viața artiștilor, creatorilor noștri în domeniul artei — Ciprian Porumbescu, Nicolae Grigorescu — sau a învățaților noștri — Niculai Milescu și alții. In planul diriginței este programată vizitarea muzeului de pictură. Tov. Gh. Simiraș, diriginta clasei a VI-a „D", a programat pentru ziua de 12 octombrie aniversarea a 75 de ani de la nașterea lui George Enescu, iar la 26 octombrie prezentarea vieții și activității pictorului N. Grigorescu.

Desigur în orele educative se discută cu elevii și problemele concrete ale muncii și comportării lor, teme etice în vederea educării dragostei elevilor pentru muncă, a grijii pentru bunul obștesc, a spiritului de răspundere, a spiritului tovărășesc, a prieteniei.

Înțelegînd importantul rol pe care-l au organizațiile de tineret din școală în educarea elevilor, diriginții și direcția școlii îndrumează în mod susținut activitatea acestora, orientînd-o cît mai mult în sprijinul direct al procesului instructiv-educativ. Planul de activitate al instructoarei de pionieri prevede acțiuni valoroase pentru munca educativă. Sînt prevăzute adunări tematice cu subiecte de felul acesta: călătorie pe hartă în țară, lumea antică etc. Adunările tematice urmăresc să îmbogățească și să consolideze cunoștințele elevilor și de aceea se organizează pe baza cunoașterii situației lor la învățătură, ținînd seama de măsura în care sînt asimilate cunoștințele predate. Organizația de pionieri și-a planificat și șezători cu scenete satirice, care combat manifestările negative în comportarea elevilor. De asemenea, se vor organiza vizite la muzee, la cetatea Brașovului, la biblioteca centrală, la o gospodărie agricolă colectivă, la stațiunea zootehnică de la Stupini etc.

Pentru ca planurile de muncă să se înfăptuiască cu succes

Elaborarea unor planuri de activitate bogate, concrete, amănunțite, conforme principiilor pedagogice și îndrumărilor date de către organele de conducere ale învățămîntului este desigur o condiție importantă în buna desfășurare a activității. Dar numai planurile nu asigură succesul final. Trebuie să se muncească zi de zi cu același entuziasm arătat de pedagogii școlii în primele săptămîni de activitate, trebuie să nu slăbească nici un moment preocuparea pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor prevăzute în plan și să existe o grijă permanentă pentru îmbunătățirea activității. Aceste obiective au stat la baza planului general de muncă al școlii, întocmit de direcție. Atenția tovarășei Elena Georgescu, directoarea școlii, și a tovarășei Dominica Ulivi, directoarea adjunctă, este îndreptată în momentul de față în spre crearea condițiilor necesare pentru politehnizarea învățămîntului. In acest scop se va înzestra atelierul existent cu noi piese.

Prof. E. MĂNAC

(Continuare în pag. IV)

O consultație colectivă condusă de asistentul Gh. Andreescu la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București.

Mai multă atenție seminariilor

In formarea concepției materialist-dialectice despre lume a studenților, în înarmarea lor cu cunoașterea și înțelegerea legilor dezvoltării societății, în pregătirea lor pentru viață are o însemnătate excepțională studierea, în instituțiile de învățămînt superior, a cursului de Istoria mișcării muncitorești.

Printre cele mai importante forme de activitate menite să înlesnească studenților aprofundarea cunoștințelor se numără seminariile. Ele constituie pentru corpul didactic cel mai nimerit prilej de verificare a gradului de însușire a cunoștințelor de către studenți, a felului cum au studiat operele clasicilor marxism-leninismului și cum știu să îmbine teoria cu practica. Totodată ele permit cunoașterea lacunelor din cunoștințele studenților și complectarea lor prin transmiterea, cu tact și pricepere, a unor noi cunoștințe. In ceea ce-i privește pe studenți, seminariile îi ajută să-și fixeze cunoștințele primite la curs sau însușite prin studierea materialului bibliografic recomandat de catedră, să-și lămurească unele chestiuni neclare, să-și dezvolte deprinderile de muncă independentă, spiritul de inițiativă și curajul în analizarea fenomenelor sociale și în studierea creatoare a marxism-leninismului.

★

Zilele trecute am participat la un seminar al grupei 575 din anul I al Facultății de mecanică de la Institutul politehnic din Capitală. Tema seminarului era „Lupta lui Marx și Engels pentru unirea socialismului științific cu mișcarea muncitorească" fiind al doilea seminar din acest an la cursul de Istoria mișcării muncitorești. Conducătorul seminarului, tov. Gh. Ispășoiu, a acordat o mare grijă organizării și desfășurării acestuia.

El s-a pregătit temeinic pentru seminar întocmind un plan detaliat al desfășurării lui. La începutul seminarului tov. Ispășoiu a enunțat în mod just problemele principale care trebuiau dezbătute de studenți.

Scurta prezentare a problemelor — în strînsă legătură cu seminarul precedent — făcută de conducătorul seminarului, modestia și calmul, tactul său au creat încă de la început o atmosferă favorabilă unor discuții rodnice. Mai mulți studenți, printre care Berdescu, Delcescu și Constantiniu, au dat răspunsuri clare și bine argumentate. Ei au fost lăsați să-și expună pînă la capăt firul gîndirii pentru ca apoi, prin întrebări suplimentare la care au răspuns atît ei cît și alți studenți, să se încarce o anumită analiză a unora din chestiunile discutate.

Sub acest aspect — al analizei aprofundate a problemelor — seminarul nu s-a ridicat însă la nivelul cerințelor. Studenții au reprodus cu multă exactitate principalele teze ale temei, precum și numeroase date și cifre cu privire la perioada dezbătută. S-a văzut deci că ei au studiat materialul bibliografic. A lipsit însă în cea mai mare parte discutarea curajoasă, creatoare, analiza aprofundată a tezelor principale. Se știe bunăoară, că lupta pentru unirea socialismului științific cu mișcarea muncitorească a fost extrem de grea și de complicată. Marx și Engels au trebuit să desfășoare o luptă neîmpăcată, atît împotriva dușmanilor fățiși ai marxismului, cît și împotriva celor ascunși, împotriva curentelor și sectelor care-și ziceau socialiste, dar care în realitate nu aveau nimic comun cu socialismul științific. Discutarea aprofundată a acestor probleme ar fi permis studenților să se convingă de marea forță a științei marxiste, să înțeleagă însemnătatea continuei întăriri a vigilenței ideologice și necesitatea luptei necruțătoare împotriva dușmanilor marxismului, sub orice mască s-ar ascunde și sub orice formă s-ar manifesta ei.

In seminar n-a avut însă loc o asemenea discuție. Studenții au epuizat în cîteva fraze, reproduse după lecția predată, tot ce aveau de spus. Au mai fost și alte probleme care n-au fost analizate mai activ și creator.

Care sînt cauzele acestei situații? Trebuiesc ele căutate numai în lipsa de experiență a studenților, în faptul că ei sînt abia la primele seminarii, în particularitățile muncii cu studenții din anul I? Nu, ele nu trebuiesc căutate numai aci, deși particularitățile muncii în anul I își au fără îndoială importanța lor. Este necesar, desigur, să ținem seama că au trecut numai cîteva luni de cînd actualii studenți din anul I ai facultăților erau elevi în ultimul an al școlii medii. Metodele muncii din învățămîntul superior și cele din învățămîntul mediu diferă. De aceea este firesc ca într-o anumită măsură, în primele luni din anul I aceste deosebiri să producă anumite greutăți conducătorilor de seminarii. Aceste greutăți trebuiesc învinse însă prin munca sistematică a întregului corp didactic. Studenții anului I au nevoie de un ajutor calificat pentru a-și însuși noile forme de studiu printre care se numără și seminariile. Nu ne propunem să analizăm aci această problemă. Considerăm însă că ea trebuie analizată de colectivele catedrelor.

In ceea ce privește seminarul la care am participat, cred că tov. Ispășoiu ar fi trebuit, cu prilejul celor cîteva fraze introductive, să fi atras atenția studenților că în seminar nu trebuie să dea răspunsuri învățate pe de rost, să-i fi chemat să dezbată cu curaj, în mod creator, aprofundat problemele. O astfel de chemare, complectată în timpul dezbaterilor cu întrebări ajutătoare care să stimuleze gîndirea independentă a studenților, duce chiar de la primele seminarii la rezultate pozitive, determinînd discuții creatoare și evitînd dogmatismul și bucherismul.

De altfel, cea de a doua parte a seminarului a dovedit că astfel de discuții sînt posibile chiar din primele săptămîni ale anului I. Datorită priceperii cu care tov. Ispășoiu a condus această parte a discuțiilor, au fost bine dezbătute problemele în legătură cu Comuna din Paris, ca prima experiență a dictaturii proletariatului.

Practica a dovedit că nivelul discuțiilor din seminarii și caracterul lor creator sînt determinate în bună măsură de nivelul lecției predate. O lecție în care problemele sînt tratate în mod aprofundat va stimula gîndirea studenților și-i va obișnui să privească teoria marxist-leninistă cu ochii omului care mîine va trebui s-o aplice în viață, în specialitatea pentru care se pregătește. O lecție care înșiră doar teze și date va obișnui pe studenți să privească teoria marxistă cu ochi de dogmatici, cu ochii unor oameni rupți de viață.

Insușirea creatoare a învățăturii marxist-leniniste de către studenți depinde în mare măsură de conținutul de idei al seminariilor. Din acest punct de vedere are o mare însemnătate ce probleme se pun în discuție în cadrul seminarului. La seminarul susamintit nu s-ar putea spune că au fost discutate probleme care nu prezintă interes teoretic și practic. Ceea ce trebuie scos însă neapărat la iveală este faptul că, exceptînd unele mici modificări de formulare, toate problemele puse în discuție constituie o repetare a lecției predate. Colectivul de an n-a procedat just reluînd în planul de seminar aproape toate problemele lecției. O astfel de practică duce în mod inevitabil la studierea cu precădere de către studenți nu a bibliografiei recomandate, ci a notițelor de la curs și la discuții cu caracter școlăresc, bucheresc, dogmatic în seminar.

Unul din scopurile principale pe care le urmărim în seminarii este să-i obișnuim pe studenți să îmbine teoria cu practica. Discuțiile trebuiesc purtate avînd mereu în vedere practica construcției socialiste în țara noastră, precum și practica luptei mișcării muncitorești internaționale. In seminarul la care ne referim tov. Ispășoiu a încercat, ce-i drept, să-i orienteze pe studenți în această privință. Din păcate n-a reușit decît în mică măsură. Cauza constă în aceea că tov. Ispășoiu a cerut studenților nu o analiză a anumitor probleme actuale ale mișcării muncitorești internaționale în lumina tezelor studiate, ci o actualizare a unora din aceste teze prin cîteva „exemple din zilele noastre". Așa se explică, bunăoară, că încercînd să se discute despre felul cum se manifestă în zilele noastre solidaritatea internațională a oamenilor muncii, studenții s-au oprit la cîteva exemple: sărbătorirea zilei de I Mai, mișcarea de protest împotriva interzicerii P. C. din Germania și solidaritatea cu poporul egiptean în legătură cu naționalizarea Canalului de Suez. Despre o astfel de problemă, cum este unitatea clasei muncitoare, a sindicatelor ei, unitatea de acțiune a partidelor ei politice — a comuniștilor, a socialiștilor și a altor partide muncitorești — problemă centrală a perioadei pe care o străbatem — nu s-a spus nici un cuvînt. Or tocmai o astfel de chestiune ar fi trebuit analizată în lumina tezelor deja cunoscute de studenți.

★

A trecut aproape o lună și jumătate de la deschiderea noului an universitar. Chiar și studenții anului I încep să nu se mai simtă noi. Pe baza experienței din anii trecuți ca și a celei din primele săptămîni ale acestui an școlar, colectivele catedrelor pot să treacă la luarea unor măsuri mai eficace în vederea îmbunătățirii muncii în seminarii.

Cei mai mulți dintre conducătorii de seminarii au acumulat deja o experiență de mai mulți ani care îi ajută să organizeze seminarii bune și folositoare. Din păcate se constată însă că seminariile nu se bucură de atenția cuvenită din partea tuturor catedrelor de Istoria mișcării muncitorești.

Sînt numeroase cazurile cînd cadrele „de predare" nu conduc seminarii, subapreciind această formă de activitate. Mulți conferențiari și lectori nu participă luni de zile la vreun seminar, nu controlează seminariile grupelor din facultățile la care predau. Sînt conducători de seminarii care uită că nivelul seminariilor depinde în bună măsură de calificarea lor și de felul cum se pregătesc pentru fiecare seminar. Se simte nevoia unui studiu mai atent al problemei seminariilor din partea direcției predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului și a organizării unui schimb de experiență între catedrele din diferite instituții de învățămînt superior. Ar fi foarte folositoare și organizarea unui schimb sistematic de experiență între cadrele didactice din cadrul aceleași catedre.

Studierea și generalizarea experienței avansate în astfel de probleme cum sînt organizarea unor seminarii cu un bogat conținut de idei, stimularea unor discuții vii, creatoare, stabilirea unei atitudini diferențiate față de desfășurarea seminariilor în anii I și II etc., ar determina o îmbunătățire a muncii în seminarii, contribuind la o mai temeinică însușire a științei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior.

I. DRAGU

Cum organizez ora educativă

Ancheta Gazetei învățămîntului

Am socotit adesea că îndrumările date de cabinetele pedagogice, precum și materialele de îndrumare elaborate de Ministerul Învățămîntului au reglementat problemele muncii educative.

Experiența ne arată însă că munca educativă se desfășoară încă la întîmplare. Aceasta din cauza slabei îndrumări a diriginților de către organele raionale de învățămînt și în al doilea rînd din cauza deselor schimbări ale diriginților.

In legătură cu ora educativă vreau să ridic mai întîi problema planificării activității diriginților. In cele mai multe școli, directorii nu cereau diriginților să-și planifice munca, așa cum fac la fiecare obiect prevăzut în planul de învățămînt.

In discuțiile pe care le-am avut cu unii diriginți, cît și cu prilejul unor ședințe în care s-a analizat munca acestora, am constatat că cei mai mulți nu știu să-și întocmească planificarea, nu știu cum să organizeze ora educativă.

După 8 ani de experiență în munca de diriginte am ajuns la concluzia că ora educativă trebuie organizată ca o ședință, cu o ordine de zi dinainte stabilită. Pentru evidența activității desfășurate în această oră mi-am întocmit un caiet special.

In ora educativă, timp de 10 minute se face analiza felului în care elevii au îndeplinit anumite sarcini speciale în cursul săptămînii anterioare. Țin să subliniez că toți elevii au și sarcini permanente în cadrul colectivului, ce sînt atașate în foaia de sarcini trimestrială.

La al doilea punct al ordinei de zi se prezintă un referat pe o anumită temă, fie de către diriginte, fie de către elevi, care sînt îndrumați în acest sens. In cadrul acestui punct pot fi citite și unele materiale interesante (din reviste) după care urmează apoi discuții.

Tematica trebuie să cuprindă probleme de etică, de literatură, probleme sanitare sau legate de anumite sărbătoriri, evenimente etc.

La clasa a VII-a trebuie să se discute în orele educative și unele probleme legate de orientarea profesională a elevilor. Este obligatoriu să introducem și lecții de educație sanitară, după cum prevede ministerul (cîte 2—3 lecții pe trimestru).

Pe trimestrul I, de pildă, mi-am planificat următoarele teme: organizarea timpului liber; ziua forțelor armate; luna prieteniei romîno-sovietice; proiecția de diafilme; prezentarea unei cărți; despre respect; aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; igiena corporală a îmbrăcămintei și a încălțămintei; despre eroism.

Expunerea unei teme nu trebuie să dureze mai mult de 15 minute, pentru că ora educativă se ține de obicei la sfîrșitul zilei de muncă, cînd elevii sînt obosiți.

In anumite cazuri dacă toate clasele au în același timp ora educativă, sărbătoririle se pot organiza pe școală, pentru a nu-i mai chema pe elevi în altă zi răpindu-le din timpul liber.

La punctul 3 din ordinea de zi, se trasează sarcini în legătură cu tema expusă, așa, de exemplu, în urma prelucrării temei „Luna prieteniei romîno-sovietice", am trasat elevilor următoarele sarcini speciale: pregătirea unui fotomontaj pentru „colțul de actualitate", mărirea numărului de abonamente la „Scînteia pionierului" și „Cravata roșie", organizarea bibliotecii, prezentarea unei cărți, scrierea unui articol la gazeta școlii și la „Scînteia pionierului", organizarea unei serbări. Elevii care au primit aceste sarcini sînt notați în caiet și sînt îndrumați în timpul săptămînii să le îndeplinească, paralel cu obligațiile lor permanente în cadrul colectivului.

Ședința se încheie cu comunicări (se anunță elevilor fie participarea la un film, fie competiție sportivă, acțiuni obștești, ședințe cu părinții, serbare în cadrul căminului etc.).

La sfîrșitul trimestrului (nu lunar) se organizează ședința de analiza muncii, cu următoarea ordine de zi: tema zilei, darea de seamă a președintelui comitetului de clasă, concluziile diriginților cu privire la situația la învățătură, frecvență și disciplină, sarcini permanente trimestriale.

LUCA I. IONESCU
diriginte clasei a VII-a a școlii de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, regiunea Pitești

ALEGERILE ÎN ORGANIZAȚIILE NOASTRE SINDICALE

Adunarea generală a grupei sindicale

Am participat zilele acestea la una dintre primele adunări generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale — adunarea generală a uneia din cele trei grupe sindicale de la școala medie mixtă nr. 19 din Capitală. Participarea la adunare a tuturor membrilor grupei, discuțiile însuflețite, care au urmat darea de seamă, exigența ridicată față de propria muncă au arătat interesul membrilor de sindicat din această școală pentru ca adunarea lor generală să contribuie la îmbunătățirea activității sindicale.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că problema centrală dezbătută în adunarea generală a fost preocuparea membrilor de sindicat pentru îmbunătățirea activității lor profesionale. Darea de seamă și discuțiile s-au oprit asupra multor probleme legate de conținutul procesului de învățămînt.

Realizările obținute în munca profesională de către învățătorii și profesorii care fac parte din această grupă sindicală au contribuit la ridicarea acestei școli în rîndul școlilor fruntașe din raion. Grupa sindicală s-a ocupat, printre altele, de întărirea disciplinei conștiente a elevilor, de ridicarea nivelului lecțiilor, de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, de cunoașterea experienței pedagogice înaintate. Pentru valorificarea experienței înaintate s-au organizat lecții deschise, interasistențe și consfătuiri de producție. Au fost, de pildă, popularizate metodele folosite de prof. Elena Matei în domeniul legării teoriei de practică, sau cele folosite de prof. Manoliu, în legătură cu verificarea cunoștințelor elevilor. Consfătuirile de producție organizate în grupa sindicală pe temele: „Aplicațiile pedagogice ale pavlovismului", „Cum formez concepția materialist-dialectică despre lume și viață la elevi" și altele, au constituit rodnice preocupări ale grupei sindicale pentru sprijinirea activității profesionale a membrilor săi.

Darea de seamă prezentată adunării generale s-a ocupat apoi de problemele cultural educative și de îmbunătățirea condițiilor materiale ale membrilor grupei sindicale. Darea de seamă a reliefat activitatea dusă de delegatul cultural din grupa sindicală, tovarășa Maria Dumbravă. Ea s-a ocupat de mobilizarea tovarășilor ei din grupă la învățămîntul politic, la diferite manifestații culturale organizate la club și în școală. Prin grupă s-au distribuit bilete la spectacole, s-au organizat excursii, informări asupra diferitelor evenimente internaționale, simpozioane literare etc.

O latură interesantă a activității culturale desfășurată de grupa sindicală este aceea a popagandei pedagogice în rîndul părinților elevilor. Grupa sindicală și-a adus contribuția la organizarea lectoratelor pentru părinți, reușind să antreneze în alcătuirea referatelor și în participarea activă la adunări o mare parte din părinții elevilor școlii. În adunarea generală s-a subliniat munca deosebită și succesele obținute în această direcție de tov. profesoară Cristina Ionescu.

Participanții la adunare au combătut superficialitatea cu care au îndrumat activitatea grupei comitetul sindical raional și mai ales comitetul orășenesc al muncitorilor din învățămînt. La discuții s-a arătat că de multe ori aceste organe au dat dispoziții și îndrumări contradictorii. În organizație au venit să îndrume munca activiști care știu doar să critice și care nu dau indicații cu privire la posibilitățile și metodele de îmbunătățire a muncii.

De altfel în întreaga desfășurare a adunării generale s-a resimțit lipsa de îndrumare a organelor sindicale superioare. Darea de seamă a avut mai mult un caracter descriptiv. Ea nu a făcut analiza muncii, rezumîndu-se la prezentarea pur informativă a realizărilor și lipsurilor. Datorită acestui fapt darea de seamă n-a reușit să stabilească perspectivele activității de viitor, să sintetizeze metodele bune, să găsească soluții pentru preîntîmpinarea lipsurilor. Aceasta în primul rînd pentru faptul că cele care au alcătuit-o nu le-a fost destul de clar care sînt mijloacele și metodele specifice activității în grupa sindicală. De aceea s-a și arătat, de către participanții la discuții, că multe din activitățile grupei sindicale se suprapun cu celelalte activități din școală. Comitetul raional și comitetul orășenesc al muncitorilor din învățămînt au fost criticate și pentru felul defectuos în care au organizat în vara trecută odihna cadrelor didactice.

Adunarea generală a luat atitudine față de unele deficiențe ale muncii organelor administrative din învățămînt. Unele profesoare au arătat, de pildă, că la examenele de corigențe din august unele eleve s-au prezentat nepregătite. Ministerul le-a acordat apoi cu mare ușurință aprobări de reexaminare. S-a arătat de asemenea că încă nu s-a rezolvat problema supraîncărcării elevilor. Numai în ultima săptămînă elevele au trebuit să participe la 3 conferințe, dintre care 2 cu aceeași temă.

Adunarea generală a grupei sindicale și-a manifestat hotărîrea de a munci pe viitor mai organizat pentru a contribui la necontenita ridicare a activității din școală.

C. RADOI

Întrebări și răspunsuri

Numeroși membri de sindicat și activiști sindicali s-au adresat redacției noastre cu rugămintea de a lămuri o serie de probleme în legătură cu alegerile sindicale. Publicăm mai jos răspunsurile la aceste întrebări.

Întrebare: Ce organe de conducere se aleg la grupele sindicale și la organizațiile sindicale de bază care au mai puțin de 25 membri de sindicat?

Răspuns: **La grupele sindicale și la organizațiile sindicale de bază care au un număr mic de membri (sub 10 tovarăși) se va alege un organizator de grupă sau un organizator sindical. În acest caz adunările generale nu vor fi conduse de un prezidiu, ci de un delegat al organului sindical superior.**

În grupele sindicale și în organizațiile sindicale de bază care cuprind între 10 și 25 tovarăși se alege un organizator de grupă sindicală sau organizator sindical, un delegat cu munca culturală și un delegat cu munca de asigurări sociale.

La grupele sindicale din școlile profesionale și unitățile care au laboratoare se va alege și un inspector obștesc cu protecția muncii.

Alegerea organizatorilor de grupă sau a organizatorilor sindicali se face prin vot deschis.

Întrebare: În ce mod se vor organiza alegerile pentru comitetele sindicale raionale de învățămînt în raioanele care au pînă la 500 membri de sindicat și au unități școlare dispersate la distanțe mari?

Răspuns: **Alegerea comitetelor raionale se va face în cadrul conferințelor, indiferent de numărul membrilor de sindicat din raionul respectiv.**

Întrebare: Care sînt normele de reprezentare a membrilor de sindicat la conferințele raionale?

Răspuns: **În raioanele în care sînt pînă la 500 membri de sindicat din învățămînt se aleg 60 de delegați pentru conferința raională. În raioanele cu 500—1000 membri de sindicat se aleg 60—70 delegați; în raioanele cu 1000—1500 membri de sindicat se aleg 70—75 delegați; în raioanele cu 1500—2000 membri de sindicat se aleg 75—80 delegați; în raioanele cu peste 2000 membri de sindicat se aleg 80—100 delegați.**

Întrebare: Se pot ține conferințe pentru alegerea organelor sindicale în școlile profesionale cu mai puțin de 500 tovarăși?

Răspuns: **La școlile profesionale cu un număr mai mic de 500 membri de sindicat se vor ține adunări generale.**

Întrebare: Ce organe sindicale se aleg în orașe?

Răspuns: **Atît în orașele reședință cît și în cele reședință de raion se vor alege organizatori sindicali și comitete de instituție legate direct de comitetul raional.**

Orașele Constanța, Baia Mare, Deva, București, Orașul Stalin aleg comitete orășenești care vor ține legătura direct cu C.C. al S.M.I. deoarece sediul administrativ al raioanelor respective se află în alte localități.

„Gazeta învățămîntului" va continua să publice răspunsuri la întrebările membrilor de sindicat în legătură cu alegerea organelor sindicale.

Biblioteci personale

O frumoasă veste am primit zilele acestea de la C.C. al S.M.I. Este vorba de trecerea la aplicarea uneia din importantele măsuri prevăzută în Hotărîrea din 8 septembrie a Plenarei C.C. al S.M.I. și anume aceea privitoare la sprijinirea cadrelor didactice pentru alcătuirea bibliotecilor personale.

Secția muncii culturale de masă a C.C. al S.M.I., în colaborare cu Institutul de științe pedagogice, a întocmit o serie de bibliografii cuprinzînd cărțile care nu trebuie să lipsească din biblioteca fiecărui învățător sau profesor. Pe baza acestor bibliografii s-au alcătuit bibliotecile personale, care cuprind un număr de aproximativ 70 de volume. Între acestea sînt lucrări ideologice, pedagogice, lucrări legate de diferite specialități ca: matematică, fizică, istorie, limba română etc., literatură universală, literatură clasică rusă și sovietică, literatură pentru copii și tineret. Cel mai important loc în aceste biblioteci îl ocupă însă lucrările metodice și de specialitate. Dintre acestea remarcăm în biblioteca destinată învățătorului, „Opere pedagogice alese" de K. Ușinski, „Munca învățătorilor cu 2 sau mai multe clase" de Melnikov, „Îndrumări metodice pentru predarea gramaticii", precum și alte metodici editate de Institutul de științe pedagogice. De asemenea, bibliotecile cuprind și alte lucrări de Makarenko, Kalinin, Filipov, Novikov. Printre lucrările de pedagogie-psihologie care fac parte din bibliotecile personale alcătuite de sindicat se găsesc și „Studii de pedagogie" de Duhovnii și „Educația elevilor în spiritul moralei comuniste" de N. I. Boldirev.

Bibliotecile personale cuprind și numeroase lucrări de literatură beletristică ale celor mai reprezentativi scriitori ai literaturii noastre ca V.Alecsandri, I .L. Caragiale. G. Coșbuc, I. Creangă, M. Eminescu, L. Rebreanu, M. Sadoveanu. T. Arghezi ș.a.

Literatura universală este reprezentată în aceste biblioteci de lucrări alese din operele lui Goethe, V. Hugo, Shakespeare, M. Twain etc., iar din literatura rusă și sovietică — opere ale lui Turgheniev, Cehov, Gorki, Fadeev, etc. Toate aceste cărți se ridică la valoarea de 500 lei.

Pentru procurarea acestor biblioteci C.C. al S.M.I. a dat instrucțiuni CAR să acorde cadrelor didactice împrumuturi reprezentînd costul unei biblioteci, împrumuturi care se vor restitui în rate lunare pe termen de 1 an și jumătate. Totodată C.C. al S.M.I. a subvenționat o serie de C.A.R. cu sumele necesare acordării acestor împrumuturi. Cadrele didactice care doresc să-și procure biblioteci personale se vor adresa comitetelor sindicale orășenești și raionale ale muncitorilor din învățămînt.

La Ministerul Învățămîntului, comuniștii și-au ales noul comitet de partid

(Urmare din pag. III-a)

cei propuși. O astfel de discuție este importantă nu numai pentru că ajută organizației de partid să aleagă în comitet pe cei mai buni comuniști, dar are o mare însemnătate pentru toți membrii de partid, punîndu-le în față obligații precise, mobilizatoare, pentru activitatea lor viitoare.

Adunarea de partid a adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute măsurile ce trebuie luate pentru a asigura îmbunătățirea continuă a muncii profesionale și în viața de partid. Astfel s-a hotărît, printre altele, ca periodic comitetul de partid să analizeze contribuția comuniștilor din direcțiile metodice ale Direcțiilor generale, de la Institutul de științe pedagogice, de la Editura de Stat didactică și pedagogică, I.P.C.D. etc. pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului, urmărindu-se calitatea lucrărilor elaborate de aceștia (planuri de învățămînt, programe școlare, manuale, îndrumări metodice). Se va pune accent asupra felului în care comuniștii din aceste unități au trecut la aplicarea prevederilor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la studierea mai temeinică în școli a științelor matematice și fizice, a științelor naturale etc. De asemenea, se mai prevede organizarea unor consfătuiri, cu participarea birourilor organizațiilor de bază și a comuniștilor cu munci de răspundere din direcțiile generale și instituțiile anexe ale ministerului, la care se vor dezbate probleme cu privire la pregătirea practică a elevilor și studenților, politehnizarea învățămîntului de cultură generală, legătura cu terenul, studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate etc.

O atenție deosebită se acordă în hotărîre întăririi vieții de partid în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. Este necesar ca membrii de partid, mobilizînd toți lucrătorii din minister, să lupte pentru realizarea hotărîrilor luate.

DE LA ÎNCEPUT PE UN DRUM BUN

(Urmare din pag. III-a)

și unelte. În anul acesta vor funcționa în cadrul atelierului secția de mecanică și electricitate, secția de fotografii și secția de croitorie.

În același timp, conducerea școlii a luat măsuri pentru organizarea mai sistematică a materialului didactic existent. Școala nu a făcut pînă acum tot ceea ce trebuia, pentru ca materialul existent în muzeele de istorie-geografie și de științe naturale, în laboratorul de fizică și chimie, să poată fi folosit cu ușurință și în întregime la lecții. Piesele din muzee, hărțile, aparatele cu care școala este bine înzestrată nu sînt așezate încă în ordine, sistematic. În această privință școala trebuie să arate mai multă grijă.

Conducerea școlii continuă sistemul de a analiza mai îndeaproape activitatea unui pedagog, sau a unei clase anumite. Paralel cu controlul zilnic al tuturor laturilor activității din școală, tovarășa directoare Elena Georgescu se interesează în mod deosebit în momentul de față de clasa a X-a „D", care pare a avea mai multă nevoie de ajutor. Asistența la ore este una din căile de bază pe care direcția le folosește pentru cunoașterea activității la fiecare clasă. În ședințele cu diriginții, sau cu profesorii claselor, se discută observațiile făcute și se iau măsurile necesare pentru buna mers al activității. Periodic, direcția școlii ține ședințe cu responsabilii de clase. Pe această cale ea cunoaște problemele claselor și din punctul de vedere al elevilor. Organizînd în felul acesta acțiunea de cunoaștere a mersului activității instructiv-educative la fiecare clasă în parte, direcția școlii va reuși să desfășoare o acțiune mai concretă de îndrumare. Directoarea școlii urmărește în mod deosebit și problema vorbirii și scrierii corecte a elevilor în cadrul tuturor orelor de curs.

Pentru toate problemele pe care le urmărește, tov. Georgescu are rubrici speciale în carnetul său de observații. La date anumite, pe care le va fixa în funcție de materialul strîns, va prezenta cadrelor didactice observațiile sale.

În școală se muncește cu rîvnă, cu interes, cu prîcepere. Cei tineri învață de la cei cu experiență. Sprijinul reciproc, colaborarea se intensifică cu fiecare zi. În această privință mai trebuie să se facă însă eforturi. Tovarășa Elena Georgescu, care a venit de curînd la conducerea școlii, a înțeles că are încă multe de făcut pentru a realiza în școală un colectiv închegat. Lucrînd cu tact, cu răbdare și înțelegere, așa cum a început, va reuși desigur să rezolve și această problemă atît de importantă pentru buna mers al întregii activități.

În cele cîteva zile pe care le-am petrecut în mijlocul cadrelor didactice de la școala medie nr. 5 din Orașul Stalin am văzut încolțind lăstarii proaspeți și viguroși ai viitoarelor succese. Pedagogii trebuie să-i crească acum cu grijă, cu dragoste pentru ca sfîrșitul anului școlar să le aducă roade bogate.

INFORMAȚII

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT invită directorii caselor de copii, educatorii și maiștrii de atelier, profesorii și învățătorii, să viziteze:

Expoziția bazar

ce se va deschide în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, din București, raionul Lenin, B-dul 6 Martie nr. 34.

Expoziția va fi deschisă între 20 X și 15 XI a. c. orele 11—13 și 17—20. Ea va prezenta primele rezultate obținute în formarea deprinderilor practice-tehnice la copiii din casele de copii.

★

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se va ține concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de „profesor" și „conferențiar" la Facultatea de filologie-istorie:

1) Post de profesor la disciplina „Istoria limbii literare" — catedra de Limba română.

2) Post de profesor la disciplina „Istoria generală — modernă-contemporană" — catedra de istorie generală.

3) Post de conferențiar la disciplina „Istoria literaturii române din secolele XIX și XX" — catedra de Literatura română.

Cererile se depun la Rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: autobiografia, copie de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare, copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe, copie de pe atestatul de profesor, certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale, memoriu de activitate, semnat de candidat, un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de **20 martie 1957.**

★

Se aduce la cunoștința studenților de la Institutul Pedagogic București, secția șt. naturale-geografie — curs fără frecvență anii II—V, că cercurile de studiu își încep activitatea duminică 14 octombrie a. c. ora 9.

★

Cursurile de perfecționare cu directorii și educatorii caselor de copii din întreaga țară se vor desfășura în București în două serii: prima serie cu începere de la 25 octombrie, iar a doua de la 25 noiembrie a.c.

Durata fiecărei serii este de 28 zile. Cursanții primei serii se vor prezenta în ziua de 24 octombrie în București, Str. Aristide Demetriad nr. 2 (tramvai 6 de la Gara de Nord pînă la Str. Cîmpineanu).

Cursul de perfecționare cu profesorii de diferite specialități din orașul București se va deschide duminică 21 octombrie 1956, ora 9 dimineața la Biblioteca Centrală Universitară.

A apărut:

REVISTA DE PEDAGOGIE

nr. 8/1956

CUPRINS

Teoria și istoria pedagogiei

***: Problema educației tineretului în dezbaterea lucrărilor celui de-al II-lea Congres al U.T.M.

G. Mihoc și A. Hollinger: Despre pregătirea profesorilor de matematică pentru școala medie

L. Bologa: George Moian, inițiatorul predării lucrului manual în școala românească.

Din experiența școlii noastre

A. Manolache: Unele probleme în legătură cu pregătirea cadrelor de pedagogi pentru cultura fizică.

Fl. Popescu: Din experiența pregătirii lecțiilor de limba și literatura română la elevii claselor VIII-X.

Duda Mîndra: Aspecte ale predării aritmeticii la clasa I în primele zile ale anului școlar.

Din experiența școlii sovietice

M. A. Danilov: Ce este „o lecție bună".

Discuții

I. Roman: Despre activitatea creatoare la lecții.

Critică și bibliografie

St. Golopență: I. Botez: „Școala de altădată".

C. Drăgulescu: Cărți noi elaborate de Institutul de științe pedagogice

Cereți la orice librărie sau contra ramburs de la Librăria „CARTEA PRIN POȘTĂ" Bd. Schitu Măgureanu nr. 6 București

GORKI M.: Despre literatură — Ed. Cartea Rusă (cartonat) 29,50 lei

Limba română — Fonetică — Vocabular — Gramatică — Ed. Academiei R.P.R. (cartonat) 12,30 lei

DEMIDOVICI P. B.: Culegere de probleme și exerciții de analiză matematică — Ed. Tehnică (cartonată) 22,20 lei

— Probleme de Geografie vol. III — Ed. Academiei R.P.R. 15,45 lei

— Munca dirigintelui — E.S.D.P. 9,30 lei

ȚIȚEICA: Culegere de probleme de geometrie — Ed. Tehnică (cartonat). 11,20 lei

La cerere LIBRARIA „CARTEA PRIN POȘTA" trimite și material informativ.

Învățămîntul peste hotare

La a 7-a aniversare a proclamării R. D. Germane

Populația R.D.G. și prietenii ai poporului german au sărbătorit la 7 octombrie anul acesta cea de a 7-a aniversare a constituirii Republicii Democrate Germane — primul stat democrat și iubitor de pace din istoria Germaniei. Cu acest prilej poporul din R.D.G. a făcut bilanțul marilor realizări obținute în toate domeniile de activitate.

În anii primului plan cincinal au fost create în R.D.G. bazele construirii socialismului. Producția de fontă a crescut de 7 ori în comparație cu producția obținută în 1936 pe teritoriul actualei R.D.G., iar producția de oțel de 2 ori. R.D.G. dispune astăzi de o puternică industrie grea. Capacitatea de producție industrială a crescut într-un ritm necunoscut în Germania asigurînd R.D.G. al cincilea loc printre țările industriale europene, înaintea Italiei.

Prevederi foarte importante cuprinde cel de al doilea plan cincinal. R.D.G. se află în fața unor mari prefaceri industriale prin folosirea energiei nucleare și a tuturor ramurilor tehnicii legate de ea. În prezent se ridică un centru modern pentru cercetări fizico-nucleare. Primele două institute vor fi terminate pînă la sfîrșitul acestui an. R.D.G. dispune de cele mai bogate zăcăminte de uraniu din Europa.

Dezvoltarea continuă a industriei și a tuturor ramurilor economiei naționale a determinat și o dezvoltare corespunzătoare a învățămîntului. În R.D.G. școala a devenit un bun al întregului popor. Spre deosebire de situația din R.F.G., în Germania de răsărit educația tineretului constituie o problemă cărela statul și întregul popor îi acordă atenția cuvenită.

Marele număr de instituții preșcolare, de școli elementare, medii, profesionale și superioare se ocupă de instruirea și educarea tineretului în spiritul democrației și păcii. Niciodată tineretul german n-a visat asemenea condiții de studiu cum i-au fost create în R.D.G.

Școala din R.D.G. ține pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. O puternică dovadă în această privință o constituie crearea la Politehnica din Dresda a unei facultăți pentru fizica nucleară, prima de acest fel în Germania.

În noul an școlar în învățămîntul din R.D.G. se pune accentul pe îmbunătățirea muncii de educație a elevilor, politehnizarea învățămîntului și ridicarea nivelului cultural al elevilor. Într-un articol publicat de curînd în ziarul „Deutsche Lehrerzeitung", tov. Fritz Lange, ministrul Învățămîntului din R.D.G., sublinia că de rezolvarea acestor probleme depind în cea mai mare măsură succesele viitoare ale învățămîntului.

În vederea îmbunătățirii muncii de educație se acordă o mare atenție întăririi legăturilor între școală și clasa muncitoare ca o premiză hotărîtoare pentru educația oamenilor înaintați ai societății socialiste. Cadrele didactice sînt chemate să asigure o educație activă, să cultive o dragoste năvalnică, fierbinte față de poporul muncitor, față de sistemul social din R.D.G., să trezească și să dezvolte mîndria pentru realizările poporului pe drumul socialismului și păcii.

Problemei introducerii învățămîntului politehnic i se acordă o grijă deosebită. Ea n-a fost rezolvată ci se află încă la începuturile sale. În prezent există o vie preocupare pentru lămurirea teoretică, pentru toți lucrătorii din învățămînt și pentru opinia publică, a noțiunii de învățămînt politehnic și pentru aplicarea primelor măsuri concrete în școli în vederea politehnizării învățămîntului.

Ridicarea nivelului cultural al elevilor este considerată ca una din problemele principale ale școlii în R.D.G. Marile progrese ale științei și tehnicii cer un nivel cultural înalt. Școala este cea dintîi care trebuie să asigure tineretului, încă de pe băncile ei, un nivel cultural corespunzător cerințelor societății socialiste. În acest scop se acordă o mare atenție studiului temeinic al tuturor disciplinelor școlare. Un loc important ocupă în această privință studiul limbilor străine.

Pedagogii din R. D. G. luptă pentru a ridica în permanență nivelul predării tuturor disciplinelor școlare, pentru perfecționarea pregătirii lor profesionale și pentru însușirea științei marxist-leniniste.

Alături de întregul popor german ei participă la lupta pentru a pune pentru totdeauna capăt militarismului german, pentru înfăptuirea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Avîntul școlii în Albania

Regimul democrat-popular a descătușat forțele creatoare ale poporului albanez. Odată cu dezvoltarea întregii țări, școala a cunoscut în anii puterii populare o mare dezvoltare.

Analfabetismul a fost complect lichidat. Toți cetățenii în virstă pînă la 40 de ani pot astăzi să se bucure de marile binefaceri ale culturii. Învățămîntul public s-a dezvoltat de la an la an ajungînd să cuprindă pe toți copiii de virstă școlară. S-a îmbunătățit în permanență conținutul predării.

Dezvoltarea economiei și culturii naționale cere formarea unei intelectualități devotate poporului, formarea de specialiști cu pregătire superioară. De aceea, încă din primii ani de după eliberarea țării s-a acordat o mare atenție creșterii unor astfel de cadre din rîndul tineretului albanez. În acest scop un însemnat număr de tineri au fost trimiși să-și facă studiile în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. În toamna anului 1950, pe baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri al R.P. Albania au fost înființate în capitala țării trei institute de învățămînt superior. Mai tîrziu, ca urmare a creșterii cerințelor, numărul lor s-a dublat.

A crescut an de an și numărul studenților cuprinși în aceste institute ridicîndu-se în anul 1955 la 1.500. În același an au studiat în străinătate 700 de tineri albanezi. Se prevede ca în 1960, ultimul an al celui de al doilea plan cincinal, numărul studenților să fie cu 31% mai mare decît în 1955.

Începînd din anul 1955, învățămîntul superior albanez asigură țării cadre cu pregătire superioară pentru diferitele sectoare ale economiei și culturii naționale. Inginerii, agronomii, profesorii, economiștii formați în institutele de învățămînt superior albaneze au și început să lucreze aducînd o prețioasă contribuție la construcția economică și culturală. În cursul celui de al doilea plan cincinal se vor forma circa 2300 specialiști cu înaltă calificare.

O puternică dovadă a avîntului continuu al școlii albaneze o constituie creșterea, de la an la an, paralel cu sporirea numărului unităților școlare și îmbunătățirea muncii instructiv-educative, a numărului învățătorilor și profesorilor. Față de numai 1600 cîți erau înainte de eliberare, numărul lor se ridică astăzi la 7300. Numai în anii primului plan cincinal au fost pregătite 3000 de cadre didactice, dintre care 420 au studii superioare. În anul 1956/57 au început să profeseze noi învățători și profesori. Au fost ridicate multe cadre didactice din rîndul femeilor. Numărul lor cuprinde astăzi aproape 40% din întregul corp didactic.

Ca urmare a lichidării analfabetismului, a dezvoltării învățămîntului și a largii mișcări culturale din țară — în care cadrele didactice îndeplinesc principalele sarcini — a crescut mereu nivelul cultural al poporului. În prezent apar zeci de ziare și reviste cu un tiraj săptămînal de peste 472.000 de exemplare. O mărturie a marii răspîndiri a cărții în rîndul populației o constituie faptul că în primii 10 ani de putere populară au apărut mai multe cărți decît în timpul perioadei de 349 de ani cît s-a scurs de la apariția primei cărți albaneze. În cursul primului plan cincinal s-au editat 9.000.000 de exemplare din diverse publicații. Numai în 1955 numărul lor a atins cifra de 2.200.000. Pentru anii celui de al doilea plan cincinal se prevede o dezvoltare și mai mare a culturii poporului frate albanez.

În sala de lectură a catedrei de Istoria mișcării muncitorești la Facultatea de statistică din Capitală.

Să grăbim ritmul aprovizionării

S-a scurs aproape o lună de zile de cînd școlile și-au deschis larg porțile spre a-i primi pe elevi. Vizitînd școala medie nr. 1 (fostă școala de băieți) din Giurgiu m-am interesat de felul cum s-au făcut și se fac pregătirile pentru iarnă. Am început prin a vizita localul. Internatul — respectiv căminul în care sînt cazați cei 50 de elevi — compus din 4 camere, se prezintă mulțumitor, cu excepția exteriorului clădirii care lasă de dorit. Internatul este înzestrat cu mobilier și cazarmament suficient pentru numărul elevilor interni. Conducerea școlii a dat — după cum se vede — o atenție deosebită creării unor condiții cît mai bune, mai igienice de locuit elevilor. În fiecare colț se vede grija gospodărească a conducerii școlii. Noptierele de la fiecare pat, cuierele pentru haine, prosurile de pe jos creează o atmosferă plăcută, de casă părintească.

În așteptarea frigului, sobele de teracotă au fost curățate. Instalația electrică a fost și ea reparată prin muncă voluntară de către elevii secției serale. Prin efectuarea reparațiilor la spălătorie, la baie, li s-au asigurat elevilor condiții igienice de viață.

Internatul nu reușește însă să cuprindă pe toți elevii care au solicitat loc în cămin. Din această cauză o parte din elevi stau la gazde în oraș, în condiții necorespunzătoare. E drept că școala și-a propus de multă vreme să lărgească spațiul existent în internat. Această acțiune urmează să fie întreprinsă de acum înainte cu sprijinul efectiv al comitetului de părinți. Prin contribuția părinților a fost adunată pînă în prezent suma de 10.030 lei. Pînă acum s-au cheltuit 4.000 lei cu reparațiile, ce s-au efectuat și continuă să se efectueze la o aripă a clădirii școlii. De lărgirea spațiului existent însă conducerea școlii nu s-a îngrijit pînă acum. Este cazul ca direcția școlii să intervină pe lîngă secția de învățămînt a regiunii pentru alocarea unei sume în scopul lărgirii spațiului internatului, prin construirea a încă două dormitoare.

Membri ai comitetului de părinți ca Dumitru Toma, N. Ștefănescu, Elena Vasilescu, Petru Stoian, ajută conducerea școlii și la pregătirea pentru iarnă a internatului. Dar nu numai comitetul ci și ceilalți părinți, ca de pildă Șt. Marinescu, Ion Săracu, Petru Stegaru sprijină activitatea școlii.

Propriu zis, pregătirile pentru iarnă ale internatului abia au început. Lemnele — un vagon — sînt depozitate la loc ferit de ploaie. Este necesar ca direcția școlii să se preocupe acum de aprovizionarea cu întreaga cantitate de combustibil.

Și aprovizionarea cu alimente este insuficientă. Se cere ca aprovizionarea să fie făcută din vreme acum cît mai este timp. În prezent, la școala medie nr. 1 din Giurgiu aprovizionarea e abia la început. Cele 1000 kg. de cartofi și 300 kg. fasole procurate pînă acum nu sînt îndestulătoare. Alimentele depozitate în magazie reprezintă doar strictul necesar de consum pe o lună.

Slaba aprovizionare cu alimente se datorește faptului că Aprozarul nu poate da școlii cantitățile de zarzavaturi solicitate, ci numai strictul necesar pentru o zi sau o săptămînă. La intervențiile repetate ale conducerii școlii secția comercială și-a luat obligația de a asigura treptat, prin Aprozar, cantitățile necesare de zarzavaturi.

Școala manifestă însă grijă pentru hrana elevilor. Din alocația zilnică de 4,70 lei pentru fiecare elev, se asigură o masă de bună calitate. Dimineața, li se servește elevilor ceai și pîine (uneori pîine cu unt sau marmeladă), la prînz se servesc două feluri de mîncare, din care unul în fiecare zi cu carne, și fructe. Seara se servesc două feluri.

Pentru a asigura în tot cursul anului condiții bune de viață, conducerea școlii trebuie să privească cu mai multă grijă toate sarcinile pe care nu le-a îndeplinit încă. Timpul nu așteaptă.

BOGDAN CHIRIȚESCU

NEPĂSARE

Constantin Aanei este în prezent directorul școlii de 7 ani din comuna Helegiu, raionul Tg. Ocna. În activitatea sa pedagogică el dă dovadă de o comoditate neîngăduită.

Una dintre problemele principale pentru asigurarea bunei funcționări a școlii a fost mult neglijată de corpul didactic pe care-l conduce. Este vorba de școlarizarea la clasa a V a în această comună. La data de 1 septembrie a fost realizat de-abia 40 la sută din planul de școlarizare. Situația s-a menținut aceeași pînă la deschiderea cursurilor.

Dealtfel directorul Constantin Aanei nu s-a preocupat de școlarizarea elevilor nici anul trecut, cînd era director la școala de 7 ani din comuna Brătila. Neavînd decît un număr infim de elevi școala s-a desființat chiar în cursul anului.

Față de cele semnalate organele secției de învățămînt ale raionului Tg. Ocna au datoria să treacă neîntîrziat la luarea unor măsuri eficace, pentru a nu fi puse și în acest an în situația de a mai desființa o școală.

În ceea ce-l privește pe tovarășul director Aanei îl întrebăm cînd are de gînd să lichideze cu această atitudine de nepăsare față de bunul mers al școlii?

M. NEGREANU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.